

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četr let 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopiše do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zabavne vsake pettivrste 24 vin., Izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

V važnem trenutku.

Vsi vemo in čutimo, da stojimo na avstrijskem jugu pred važnimi dogodki. Z ozirom na ta položaj je načelnik Hrvatsko-slovenskega kluba dr. Korošec zadnje nedelje dne 25. aprila v Št. Pavlu pri Preboldu pred slovensko mladino govoril meš. drugim tudi to-le:

Vkljub vsem sovražnikom, ki nasthočejo bodisi s sumničenjem, ogovarjanjem, preganjanjem, bodisi s sladkim prigovarjanjem ali prikritim zbadanjem zabiti na druga pota, stojmo nepremakljivo na avstrijskem domoljubnem stališču! Kakor se je treba držati verskih načel, kakor je treba zvesti ostati svojemu materinemu jeziku, tako nam je treba tudi nemajane zvestobe do cesarja in Avstrije. Ako hočemo imeti trdna tla pod nogami, potem ni dovolj samo zvestoba veri in narodu, ampak tudi državi. Razločujmo vlado in državo! Naše stališče napram vladi je lahko različno, proti državi mora biti vedno isto: stališče zvestobe in udanosti. Ke naši bratje in očetje krvavijo na bojiščih za avstrijskega cesarja in avstrijsko državo, bilo bi grdo izdajstvo na njihovem čustvovanju, ako bi drugače govorili in mislili. Da se naše organizacije bile vedno tudi na domoljubnem stališču, s tem se je slovenskemu narodu že neizmerno veliko koristilo. Marsikatero zlo, ki bi nas bilo sicer obiskalo, je šlo mimo nas. Toda sedaj ne smemo in ne moremo odkrito govoriti, a prišel be čas, ko bomo lahko tudi to dokazali.

Toda naša naloga še ni izvršena. Ker je na svetu vse mogoče, ni izključeno, da bo sovražnik skušal stegniti svojo roko tudi po slovenski zemlji in takrat bo nam štajerskim Slovencem dana velika naloga, da govorimo pred celim svetom, da je Avstrija edina država, v kateri vidimo zasiguran svoj narodni in verski obstoj in da ne sme ne en Slovenec, ne ena

ped zemlje biti drugod, nego v državi Habsburžanov, v naši Avstriji. Slovenska mladina, naša pota so bila vedno jasna in poštena, zato smo imeli toliko uspehov. Od svojih ciljev se ne odmaknimo niti za ped, tudi v težkih in viharah časih ne! Slovenski stvari bomo na tej poti neizmerno veliko koristili. Zato ni odveč, ako danes povdarjamo: Mi hočemo ostati katoliki, Slovenci, Avstrijci!

Slike iz vojne.

Generali se odkrivajo pred slovenskimi junaki.

Vincenc Polak, doma iz ormoške okolice, stražmojster pri oddelku strojnih pušk 5. dragonskega polka, piše svojemu bratu Ljudoviku s severnega bojišča naslednje pismo. V. Polak je bil že odlikovan s srebrno kolajno. Pismo se glasi:

Rusko-Poljsko, 22. marca.

Dragi brat! Hvala za Tvoje karte. Cigarete so bile dobre, še boljše pa „tropinca“. Jaz sem zmiraj v stréljskih jarkih. Ne gre mi prelabo. Vreme je lepo, a kaj mi pomaga, ko ne smem glave ven pokazati, ker me Rusi takoj pozdravijo z krogli. Tudi mi je tako sprejemamo. Komaj pridem do tega, da svojo obljubo izpolnim. Tukaj Ti poročam izmed mnogih en slučaj iz mojega sedanjega stanja. Kakor je v resnici v vojski, Ti seveda ne morem popisati, ker se da to le izkusiti. Ako pridem kdaj srečno domov, Ti bom še vse bolj natanko razložil.

Bilo je koncem mesca novembra. Naša divizija je bila v rezervi in stali smo v nekem gozdu. Naenkrat pride povelje „Naprej!“ Pridemo kakih 300 korakov iz gozda proti zapuščeni pivovarni, ko dobimo precejšnje število šrapnelov in granat v pozdrav. Poveljnik našega oddelka strojnih pušk ne meneč se za železni dež, jaha v bližnjo kakih 400 korakov oddaljene vas in mi mu posamezno sledimo. Med potom u-

dari granata par korakov od nas v zemljo. Vsak je dobil pest prsti v obraz. Ko se v vasi v neki hiši snidemo, udar: granata v hišo. Bog nas je čuval. Seveda je dobil slame in lesa vsak po glavi, a to še za vojaka ni nič. Naš poveljnik, korajžen mož prve vrste, da povelje „strojne puške dol“, kar se je tudi bliskoma zgodilo. Konje smo pustili v vasi, mi smo jo pa v največjem dežju krogel peš mahnil na bližnji hrib. Srečno smo prišli do naših prvih vrst, kjer smo takoj pričeli z našim „kšeftom“. To je bil pač vroč dan v snegu. Sovražne vrste so bile 1200 do 1400 korakov pred nami. Granat in šrapnelov je kar deževalo. To je trajalo celi dan in celo noč. Vendar smo vse prestali. Nasprotno pa so imeli Rusi cele kupe mrličev. Drugi dan so se vendar umaknili in naša pehota za njimi.

Omenim tudi, da uživamo Slovenci na bojišču splošen sloves, da smo junaki od prvega do zadnjega. Nemški in madžarski generali se odkrivajo pred polki, kjer služijo Slovenci.

Piši mi, kateri naši domačini so padli in ranjeni. Pozdrav! Tvoj Vincenc.

Zvestoba za zvestobo.

„Slovenski Gospodar“ posebno pazno zasleduje kretanje in boje naših vrljih slovenskih vojakov-junakov. Njih zmage so naše zmage. Naš list je vedno na razpolago vrlim našim korenjakom, da nam poročajo o svojih doživljajih in junaških činih. „Slov. Gospodar“ se je vsled tega našim vojakom močno priljubil, kar svedoči naslednje pismo, ki nam ga je pisal topničar Ljudovik Zerjav, doma od Sv. Marjete ob Pesnici:

Dragi gospod urednik! Prav lepe pozdrave pošiljam Vam in vsem prijateljem „Slovenskega Gospodarja“ iz daljnih karpatskih planjav. Pri Vas na Štajerskem že vse zeleni; tukaj pa pokriva gore še debeli sneg, posebno tam, kjer laborimo mi topničarji. Sovražnika so vrgli tukaj naši več kilometrov daleč nazaj, tako, da se gromenje topov tukaj sem ne sliši več.

Z velikim veseljem čitamo vojaki „Slov. Gospodarja“. Kako željno pričakujemo vsakokrat pošto, ka-

LISTER.

Rezervist Grega.

Po resničnih virih spisal Matko Krevh.

Kmet Rogač se je vračal s kislim obrazom in z nevoljo v srcu s čudnim pismom v žepu domov. Bilo je na god sv. Ane, tisto nedeljo, ko se je razglasila splošna mobilizacija. Velik nemir se je polotil ljudi, ko so zvedeli o čudnem razglasu; slutili so, da ne pomeni nič dobrega. Nekje, morda na cesti, morda v gostilni se je rodila besedica vojska in čez uro je vedel ves okraj, da sega mobilizacija do 42. leta in da je vojska gotova stvar.

Posebno veliko posla je povzročila mobilizacija breškemu županu, kajti njegova občina je bila obsežna in raztresena. Kogar je mogel ujeti, vsak je moral hiteti z pozivnicami od hiše do hiše, da se poziv pravočasno dostavi rezervistom.

Na vse strani je že odposlal sle, le v Zakotje, v tisto dolgočasno sotesko, kjer je samevala Rogačeva kmetija, še nikogar ni poslal in to ga je vznemirjalo, da je jezno zamrmral: „Sent vzemi Zakotje! Ni vredno imena, pa vendar moram še tja nekoga poslati. — Kdo gre v Zakotje?“

S tem vprašanjem se je obrnil do gostov, ki so se zbrali od vseh strani, nekaj iz radovednosti, nekaj zaradi opravkov.

Kar meni daj, ako je važno“, oglasil se je Rogač nekje v ozadju. Prignala ga je radovednost, kakor vse druge.

„Tudi prav“, je dejal župan pomirjen, „za tvojega hlapca je nekaj.“

Rogač se je že preril skozi množico ter se ustavil pred županom.

„Praviš, za mojega hlapca, kaj pa bi bilo takega?“

„I, no, poziv za vojaščino.“

„Samo enega hlapca imam, a tisti je bedast.“

„Bedast gor, bedast dol! Moja dolžnost je ob-

vestiti vsakega rezervista o mobilizaciji; za drugo se ne menim.“

Toda Rogač — grča trmoglava — ni miroval; šlo mu je za hlapca, ki ga je rabil pri obilnem delu, in zdaj ga izgubi na tak način! Zato je pil dalje in govoril: „Bedast je, pravim, za nič za vojaščino. Ne kje tiči pomota.“

„Pri meni ne“, zagodrnjal je župan jezno.

„Saj ne pravim, da pri tebi; v mestu so se zmotili. Kaj bodo z bedakom pri vojaki? Še za strašilo ni.“

Župan sicer ni bil posebno razpoložen prerikati se z Rogačem, a ker je to zahtevala njegova županska čast, zato se je ponižal ter potrpežljivo vprašal:

„Ali ni bil tvoj hlapec svoje dni pri vojaki?“

„Bil je, a so ga poslali domov ravno zaradi njegove neumne pameti.“

„Mogoče.“

„Nič mogoče, res je, kar pravim. Stirinajst dni so ga imeli, potem pa so ga spravili domov.“

„Bedast je, jaz vem“, pritrđil je nekdo med navzočimi.

„Ako je v resnici bedast, zgodila se je pomota pri oblastih.“

„Gotovo je pomota“, besedičil je najbližji izmed pričujočih, „Gorenčev je dobil poziv, tisti, ki ima desno nogo lesono, in Božjakov, ki je umrl že pred petimi mesci.“

„Vidiš“, povzel je župan besedo, pomota je. Prišel je jutri na kolodvor: v mesto mora, tam ga bodo že preiskali in poslali domov.“

Napol nevoljen, napol zadovoljen se je poslovil Rogač in odšel proti domu. Tolažil se je, da mu hlapca kmalu pošljejo nazaj, kljub temu se ni mogel iznebiti skrbi, da mu hlapca morda vendarle vzamejo.

„Grega — vojak — na vojsko — nak, to mi ne gre v glavo.“ Tako je modroval Rogač in urno ubiral korake po kameniti cesti.

Rogač je imel prav. Grega je bil res nekoliko zasukan, kakor so pravili sosedom. Telesa je bil ve-

likega, širokih pleč in lopatastih rok, le v glavi, tam notri je veliko manjkalo; in če manjka v glavi, ne pomaga vsa telesna moč, tak človek je in ostane bedast. Kolikor je manjkalo Gregi, ni nihče prav vedel; sodili so ga le po njegovih dejanjih in ta so bila večkrat prav čudna. Rogačevi se spominjajo, da je Grega nekega dne obesil psa za rep, ker je žival zarenčala nad njim in mu precepila hlačnico do kolen. Grega se peav nič ni zmenil za visečega psa in za njegove bolečine; nasprotno, smejal se mu je in strgal korenček pred njim. Še le gospodar je rečil nedolžno žival groznih muk. Pravijo, da tistega dne Grega ni bilo doma; gospodar ga je namreč pregnal s tem, da je pobral najbližji kolec in ga neusmiljeno zabrusil v Gregove bedre.

Proti večeru je prišel skesan in lačen kakor že dolgo ne.

Take in enake je uganjal Rogačev Grega. Ni bil ravno napačen človek; Rogač je ga prav lahko porabil pri delu, dokler ga je nadzoroval sam. Kakor hitro pa mu je prepustil delo samemu sebi, raztopila se je Gregova pamet kakor sneg v spomladnem solncu. —

Nekoč je poslal gospodar Grego v mlin pogledat, kako se melje žito. Grega je mahnil po bregu, dospel v mlin in si ogledal natanko, kakor mu je naročil gospodar. Nazaj grede pa ga je zmotil žleb, po katerem je tekla voda na mlinsko kolo. Grega je presodil, da bi ne bilo napačno, ako bi si vodno napravo ogledal nekoliko natančneje. Mudilo se mu ravno ni in pri delu v poletnih vročih dneh ga je rado vtrgalo. Pristopil je k žlebu, nabral s tal debelega kamenja in ga naložil v žleb. Voda ni silila dalje, temveč si poiskala pot čez žleb. Grega je bil vesel, zelo vesel, svoje iznajdbe. S smehljanjem in zadovoljnostjo je opazoval peneč se curek vode, ki se je drobil na kamenju v tisočeri svetlih kapljicah. Čim več kamenja in prsti je naložil trapasti Grega v žleb, tem večji je bil curek in tem manj je je teklo po žlebu na mlinsko kolo, ki se je že davno ustavilo, češ, saj se nikamor ne mudi, ako mi vode ne dajo. (Dalje prihod.)

tera nam prinese tako dragega prijatelja. Vsak pravi: Če mi Bog da, da še pridem domov, si ga tudi jaz naročim. Ni čuda, da je tako naraslo število naročnikov. Tudi jaz ostanem Vaš zvesti naročnik. Žerjav Ljudovik, topničar.

Dvakrat ujet, dvakrat ušel.

Franc Vošner, lovec, piše dne 15. marca svoji sestrični Mariji Vošner pri gospej M. Dobnik v Smartnu pri Slov. Gradcu s severnega bojišča:

Lepo se Ti zahvalim za kartico, katero sem hvala Bogu zdrav in z velikim veseljem sprejel. Zadnjega februarja zjutraj nam je šlo slabo; bil sem dvakrat ujet, pa sem dvakrat ušel in tudi vsi drugi, na zadnje sem še pa dva Rusa ujel. Sem si že mislil, da bom moral v Sibirijo ali pa na oni svet, a hvala Bogu sem še ostal zdrav. Slovenski fantje in možje smo krepke nraivi in se ne damo tako kmalu pohrustati ne od Rusov, ne od naših narodnih nasprotnikov!

Velikanoč na bojišču

Vojni kurat g. Fr. Zagoršak piše dne 15. aprila svojemu prijatelju v St. Lovrencu na Dr. p.:

Predragi! Velikonočne praznike smo obhajali na bojišču popolnoma priprosto. Božji grob je bil sicer priprost, a zelo lep. Čutil sem se, kakor v majhnem smrečnem gozdiču, v mahu in cvetju pomladanskih rožic pri božjem grobu, kjer sem opravljal brevir. Mirno in tiho je bilo vse. Nobena ptica ni motila grobne tišine gozdiča, žalostno so povešale smreke svoje veje in vejice ter zakrivale truplo Zveličarjevo, nad grobom pa so brlele lučke, gorele sveče pred najsvetejšim zakramentom. Ljudje so prihajali in odhajali, toda bilo je vse drugače kot pri nas.

Bil sem tudi pri vstajenju. Šli smo skupaj z gg. kuratoma Krenom in Skofičem v koretliji pred Najsvetejšim. Bilo je silno lepo. Ljudstva mnogo, mnogo vojakov. Vstajenje je bilo v soboto ob 7. uri zvečer. Kako veselo so peli Alelujo, a vendar ni bilo videti prave radosti na obrazih navzočih, ampak žalost in gorje si bral raz obrazov moleče množice. In nehote ti je prišlo na misel: Kak razloček med letos in lani, med tukaj in doma!

Šli so in minili velikonočni prazniki brez veselja, brez radosti. Dnevi so bili krasni, a kaj nam pomaga, ko pa je le kakih šest kilometrov od nas morila blede žena mlada, cvetoča življenja. Ravno ob praznikih namreč se je streljanje še podvojilo, ker, kakor o Božiču, je sovražnik tudi tokrat napadal z vsemi močmi ter delal z vso silo na to, da bi se polastil naših jarkov. A hvala Bogu, opravil ni ničesar, ampak odnesel le krvave butice. Ničesar jim ni svetega. Čim večji je praznik, tem bolj pritiskajo!

Bil sem tudi v Emavsu. Šla sva namreč z g. Krenom v bližnje kopališče, ki pa je seveda zdaj zapuščeno, ter si ogledala krasne vile in lepo kopališče, kraj divno romantičen! Iz tukajšnje Kalvarije je krasen razgled na vse strani, in ker so bili zadnji dnevi velikega tedna res lepi, smo vsi radi malo pogledali v okolico, kolikor nam je dopuščal čas. Kaj se vidi in kako daleč, Ti seveda ne morem pisati in ne smem. Prišlo bi lahko pismo v roke sovražnika, ki bi potem čisto natanko vedel, kje da smo. In kaj bi bilo potem, si lahko sam misliš. Kraj, kjer smo sedaj, je sicer lep, a ima to lastnost, da je popolnoma podoben kotlu, mi vidi mo le nas in nebo. V kraju je majhna cerkvice, kjer mašujem. Sedaj imamo zopet zimo. Je zelo mrzlo.

Polja je tukaj še silno veliko neobdelanega. Sedaj so poverili bolnišnici nalogo, da orjemo in sejemo tukajšnjim kmetom, ubogi bolniki in ranjenci pa vzdihujejo po zdravniški pomoči. Sam ljubi Bog se nas usmili ter nam kmalu pošlji mir na zemljo!

Slovenec-dragonec ujel 4 jaha-joče kozake.

Franc Potrč od Sv. Barbare v Slov. gor., dragonec v Karpatih, ki je od začetka vojske v vojaški službi, piše domačemu g. nadučitelju sledeče:

Pred kratkim sem dobil povelje, pregledovati varnost naše okolice nekje v Karpatih. Zato mi je bila dolžnost, jezdit ob robu nekega hriba in iskati sovražnih čet, oziroma patrolj. Ob pobočju nisem nič posebnega opazil, da bi mi bilo treba nujno poročati, zato jo polagoma krenem proti vrhu grebena. Kaj sedaj? Tu namreč zagledam na par sto korakov štiri kozake na konjih. Na mah se odločim, jahati za obronkom hriba v njih bližino, da jih hipoma iznenadim, presenetim in ujamem ali pa postrelim in premagam. Na moje veliko srečo me niso opazili in tako sem jim hitro prišel tiho za hrbet, ko so iskali in gledali na naše čete. Zdaj zakričim „roke vrh“, držec napeto puško pred seboj. Kozaki nehote, prisiljeni po tem presenečenju, so roke vsi kvišku vzdignili. Jaz od razburjenja nisem čutil kape na glavi. Hitro jim poberem puške in sablje ter jih ženem s konji vred k svojemu oddelku, kjer sem bil z začudenjem veselo sprejet. Moj ponos je bil tako velik, da bi bil najraje zavriskal. Moj poveljnik me je takoj pohvalil in pozneje sem dobil hrabrostno svetinjo.

Žida je ukanil.

Pionir Josip Volčanšek, doma iz Obreža pri Artičah, nam piše dne 7. aprila s severnega bojišča:

Nekega otožnega dne je dobil prvi vod četrte pionirske stotnije povelje, da odide v neko globoko v Karpatih ležeče mestoce gradit okope. Dali so nam trumo ljudi, kot se bere v evangeliju, ki so govorili vse jezike. Močno je deževalo, da je curljalo od obleke. Po dvadnevni hoji smo dospeli na lice mesta, in sicer lačni in žejni. Zvedavo so nas gledali prebivalci-židje. Ti ljudje tudi sedaj niso pozabili kupčije, to se pravi: Izžeti iz nas poslednji vinar. Tudi k meni pride tak žid, katerega kaftan je gotovo videl Napoleona. Ponujal mi je hleb kruha za malenkostno ceno — 10 kron. Čakaj, abrahamovič, sem si mislil, rad bi me obrisal, jaz bom pa tebe. Rekel sem mu, da imam dovolj kruha, a grozno rad bi pil žganje. Vprašal sem ga, če ga ima. „In še kako dobrega!“, mi je pritrtil. Sledil sem mu v smrdljivi brlog in se zvrnil na star zabojo, kot da mi je za umreti. „Kaj vam je?“ me vpraša. Odgovorim mu zamolklo: „Trebuh me boli.“ Plašno me je gledal in odšel. Kmalu mi prinese liter ruma in ga postavi pred me. Še zmiraj sem čepel na zaboju kot kup nesreče. Zgrabil sem za steklenico in naredil močen požirek. Peklo me je, kot bi ga bil nabil iz peklenskega soda. Nato sem se začel še hujše zvijati. Žid pa je začel opisavati v čudni nemščini, kakšne dobre strani da ima žganje, od katere sloveče firme da je itd. Pa meni ga da, ker me spoštuje, za slepo ceno — 15 kron. Rekel nisem nič, pač pa sem si mislil: čakaj! Zgrabil sem se z obema rokama za trebuh kot rak za korenino, in se vrgel ob tla. Nato sem zavpil: „Kolero imam!“ Žid je ostrmel, kot da je tresčilo vanj. Zavekal je: Jehova! Udrl je pri vratih na plano in izginil po ulici. Poberem se s tal ter si privoščim tako po ceni kupljene kapljice. Ostanek sem pa odnesel trudnim tovarišem in jim razložil svoj doživljaj. Pozno v noč se je razlegel vesel smeh po bornem hlevu, kjer smo spali.

Pozdravlja Vas Vaš naročnik Josip Volčanšek.

Okoli taborišč krožijo volkovi.

Črnovojniki Karl Klobučar, ki je prideljen kot narednik pri Štabu ljubljanskega infanterijskega polka št. 27, vojna pošta B. 307, doma iz Središča, ter se udeležuje vojske s Srbi od začetka septembra l. l., piše 24. marca svoji sestri med drugim sledeče:

Draga sestra! Prejel sem Tvojo dopisnico od 18. t. m. Tudi Janez mi piše iz Gradca. Tvoje pismo v abstinenčnem kuvertu sem seveda tudi dobil, toda ti nauki niso za vojsko. Rad bi poznal onega, ki pri 10 do 15 stopinj mraza odkloni gorak čaj ali kupico dobrega vina in pije mrzlo vodo, ki je po večini inficirana in se sme piti samo kuhana. Mi smo veseli, če dobimo špeh, čebljo in za drag denar bosansko slivovko. Torej take kuverte shranj za boljše čase. Kot rojak najznamenitejših vinskih krajev ne bom sovražil nikdar kupico dobrega vina.

Tukaj sedaj uživam krasoto bosanske romantične. Vojaški šotor in pred šotorom gorko ognjišče, bukov panj kot stol in kolena nadomestujejo mizo. V prostih urah hranim ptičke, ki so se prezgodaj preselile iz južnih krajev. Pojo mi vesele pesmice in oznanjajo spomlad. Vzlic snegu so dnevi že precej gorki, toda noči tembolj hladne. V višini okrog 1400 metrov pa to tudi ni čudno. Čarobne so te noči v bosanskih gorah. Lepemu dnevu sledi redno mrzla vetrova noč, takrat zgubi tudi priljubljeno cigansko ognjišče privlačno silo in komur pripuščena služba, se zgubi pod gorko odejo. Nočnemu viharju sekundira tuljenje volkov, ki krožijo ob naših taboriščih, Morda jih zadržujejo samo številni ognji, da se ne približajo in nam ne postanejo nevarni.

V ostalem precej enolično življenje, če ne upoštevamo raznih presenečenj od strani Srbov. Konec vsemu temu pričakuje vsak posamezni z radostjo in veš, da se jim tudi jaz priklopim. Da bi se naše želje le kmalu uresničile! Vsem prav srčne pozdrave Tvoj brat Karl.

Uši nažene na pašo.

Adalbert Kraner, prideljen poljski havbični diviziji 1-3, prvi bateriji, je poslal s severnega bojišča svoji materi, posetnici v St. Lovrencu nad Mariborom, sledeče pismo:

Draga mamica! Kako sem bil potr, ko ste mi pisali, da je brat Albin ranjen ali mrtev. Mislim sem že sam, kaj da mi nič ne piše; res ne vemo, kje nas smrt čaka. Vsako minuto nas lahko zadene. Pa mogoče, ako je v ujetništvu, da še kdaj pride nazaj.

Mi smo sedaj šli v rezervno, nas je druga baterija nadomestila, da dobimo nove topove. Pa ne smete misliti, da smo šli v Budimpešto ali na Dunaj, ampak nekaj kilometrov nazaj. Mestu se pravi „.....“, požgano in porušeno mesto. Tukaj ostanemo mogoče kakšne tri tedne, potem pa hajdi zopet nazaj, kjer se poje smrtna pesem... Imamo silno slabo vreme, zmiraj dežuje in sneži, da je že do pasu blata. Moker sem noč in dan, za posušiti se nimam časa in tudi ne kje.

Ko smo šli iz „.....“ v „.....“, seveda ponoči, je snežilo, da je bilo veselje Imel sem pa smolo! V vsi M. sem mislil jezdit čez vodo, pa norec konjski ni šel noter. Moral sem skočiti raz njega in iti po brvi, konja pa za uzdo peljati. V sredi potoka se konj nečesa ustraši in me potegne v vodo, da sem bil moker kot miš; potem pa zunaj spati, br-rr, pa vse se prestopi, ako je le človek zdrav. Denarja mi ni treba po-

šiljati. Saj tako ne jem drugega, kot kavo in mleko, ako kje dobim. Mesa in juhe ne smem jesti, dobim „to hitro“. Zato Vas prosim, da bi mi poslali kot vzorec brez vrednosti močnatnega peciva, taka reč tukaj silno ozdravi želodce. Pisali ste mi, če je res, da se že na Ogrskem tepejo in da bo Galicija gotovo ruska. Jaz Vam pa povem, da je Rus nikoli ne bo imel. Je pač tako, ker ima več moštva, zato je nam bolj težko, ga tako kmalu namazati. Na eni strani pa so naši precej daleč na Ruskem. Vrhtega je bilo tukaj veliko izdajstva. Precej izdajalcev smo že obesili. Prosim, pišite mi kmalu. Najsrčneje pozdrave iz ušive Galicije od Vašega Alberta.

Pripis: Tako veselo Veliko noč gotovo niste obhajali kot mi tukaj; streljali smo, da je bilo veselje za nas, za Ruse pa ne. Moskal dobro pozna naše havbiče, pravi, da jih ima že zadosti v želodeu. Vsakdanje moje delo je: v jutro pogledam, če so konji siti, potem pa uši pašt naženem.

Vojaška vila v Karpatih.

Jožef Žuner, narednik pri c. in kr. pešpolku št. 87, 3. stotnije, nam piše dne 16. aprila s severnega bojišča:

Sprejmite vsi bralci „Slov. Gospodarja“ pozdrav, katerega vam pošiljamo s karpatskega hribovja slovenski možje in fantje polka št. 87. Nam gre prav dobro, pomislite kako! Dne 14. aprila je bilo zelo slabo vreme; deževalo je, kakor bi iz škafa zlival, in ravno v tem strašnem vremenu smo se zbrali vsi stari bojni prijatelji v vili „pri starem zlodju“. Dragi bralci! Popisati vam moram, kako zgleda ta vila, drugače bi si mogoče mislili, da je to kaka grajska palača. Naša vila je namreč v zemljo izkopana, kakor pri nas pivnice za vino. Razlika je le ta, da je pri nas vino v pivnicah, tukaj pa teče voda pod nami in nad nami, tako, da se ne more nobeden opijati. Streha je narjena iz malih tramov, s smrekovim vejevjem, zemljo in s strešnim papirjem za silo pokrita. Čeravno je vila močno narejena, pa proli tako strašnemu viharju in nalivu, kakoršni so tukaj na Karpatih v navadi, je prav slaba. Dež nam je vseeno teklo po glavi. Marsikateri si je večkrat obrisal svoje mokro čelo, kakor da bi mu bilo prav vroče. Sedeli smo okoli ognja, ki smo ga naredili na sredi te vile. Pa ta ogenj je bil prav slab, ker smo kurili z mokrimi drvami. Kadilo se nam je, da smo kihali, kakor da bi bili duhali tobak. Pri ognju smo imeli moskalski lonček čaja, rum pa smo si samo mislili, ker ga nismo imeli. Čaj nas je tako ogrel, da smo si kar par okroglih slovenskih zapeli. To je tudi slišal naš vrli g. stotnik Kubat. Slovenska pesem ga je tako razveselila, da nas je povabil pred svojo vilo, ki je ravno taka kakor naša. In tudi tam smo mu zapeli več slovenskih pesmi. Podaril nam je vsakemu izvrstno smodko. Slovenska pesem ima tudi na bojišču isto privlačno moč kot v mili domovini.

Sprejmite, spodnještajski Slovenci, od svojih hrabrih podčastnikov tretje stotnije 87. pešpolka iskrene pozdrave! Narednika Fr. Veber, J. Žuner, četovodje Iv. Pohleven, Al. Rap, Mihael Čater, desetnik Em. Belec, Ne smem pa pozabiti tudi našega vrlega stožniškega trobentača, ki se je posebno pri petju odlikoval. Pozdravljeni!

Morda zadnji „Z Bogom“...

Franc Slavič, četovodja 8. topničarskega polka, doma iz Dobrave pri Krizeveh, piše dne 19. marca svojim domačim s severnega bojišča:

Kakor Vam je znano, ta strašen boj traja že dolgo, dolgo časa. Jako malo nas je, ki smo zdravi ostali tukaj celih sedem mesecev. Veliko je že pokopanih, veliko ranjenih in bolnih, ki ležijo po bolnišnicah. Mene sliši sam Bog in Devica Marija, da sem še dosedaj zdrav, čvrst in hraber junak. Tudi mislim, da Vam je že znano, kako se naši vrli Slovenci hrabro bojujejo, posebno 87. pešpolk in naš 8. topničarski polk. Naši se borijo, da je strah in groza. Toda upanja na konec še nimamo. Ni še zadosti prelite krvi, ne počiva še zadosti naših bratov na bojišču. Maščevati se moramo za svoje brate, ter iztrgati našo zemljo iz sovražnikovih rok; zastaviti kri za našega vladarja ter položiti žrtev na oltar domovine. Dosti sem že prestal, a dosti več ne bom mogel, ker se čutim čisto prehlajenega. Zato se poslovim od Vas, ker pri vsakem pisanju si moram misliti, da je morda zadnji „Z Bogom“.

Pod Marijino zastavo.

Alojz Hodnik, topničar, piše iz Karpatov svoji sestri Mariji Hodnik v Smartnu pri Slov. Gradcu:

Pišem Ti par besed, kako mene iz dna srca veseli, da mi pišeš pod Marijino zastavo. Stoterokrat se Ti zahvalim za Tvojo dopisnico, ki je res ganljiva in pretresljiva. Solze so zalile moje oči, ko sem prečital in pomislil, da smo še vsi, ki smo pod Marijino zastavo, zdravi in zadovoljni; ni nam pretemna, ne premrzla noč, z veseljem gremo v boj za vero, dom in za cesarja. Na tisoče sovražnikov v Karpatih leži, ki v imenu Boga in Marije naše granate strle so jim kosti. Preblaga mi sestra! Zaupam v Boga in Marijo, da pridem gotovo še enkrat domov. Tvoj brat A.

Austrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 28. aprila.

Iz karpatske bojne črte se nam javlja, da se vršijo razven izhodno od Užoka v dolini Orave le artilerijski boji. Ali so ti boji značilni novega prodiranja bodisi od naše bodisi od ruske strani, tega tukaj daleč proč od fronte ne moremo presoditi. Spomladansko vreme je za prodiranje zelo vabljivo.

V soboto in nedelo, dne 24. in 25. so se vršili ljuti, a za nas uspešni boji v dolini Orave, severno-izhodno od Užoka. Zavzeli smo Ostri Vrh in sosedne višine. Izhodni del Karpatov je s tem zasiguran proti vsem ruskim napadom, mi stojimo trdno že daleč na gališki zemlji.

Z drugih točk avstrijsko-nemško-ruske fronte nobenih posebnih poročil.

Sedanja bojna črta v Karpatih.

Iz Karpatov se poroča: Dejstvo, da so Rusi ustavili borbo v Karpatih v trenutku, ki je bil za njihovo armado najneugodnejši, označuje v največji meri pomen uspehov, katere je izvojevala naša armada. Naše armadno vodstvo je sedaj naše čete, ki so bile razvrščene na raznih postojankah, tako tesno strnilo in združilo v eno enotno bojno črto, da je ni mogoče predreti. Zahodnje krilo naše karpatske armade se opira na zahodno gališko zatvorno bojno črto, ki se razteza od mesta Grybov (izhodno od Novega Sandeaca) proti do Izhodnih Beskid in se prične deset kilometrov južno od prelaza Koniečna.

Zborov (severno od Bardiova) so sicer naše čete izpraznile, ker leži neugodno v dolini, topla tudi Rusi so nastanili v tem kraju samo nekaj svojih prednjih čet in sicer v grajščini Rakoczi, v judovski sinagogi (molitnici) in v šoli. Avstrijski major Trojcar je udri le dni v ta kraj, presenečil Ruse ter ujel 200 Rusov. Od Zborova gre naša črta čez zahodne višine reke Ondave. Kraja Kurima in Kereket se nahajata v avstrijski oblasti. Na južni strani prelaza Dukla in sicer pri kraju Stropkov (leži ob izlivu Hosanke v reko Ondavo) se zaupogne naša črta od karpatskega grebena nadalje proti jugu in se zopet približa na sedem kilometrov prelazu Lupkov, kjer so postavljene nemške čete.

Kraj Virava obkazujejo večasi Rusi, da se v kraju mimogrede nastanijo. Neka patrolja in sicer en podčastnik in dva artilerista, ki si je upala v ta kraj, se je vrnila nazaj s stoštiridesetimi ujetniki. V dolini reke Široka (pri tok Laborce), in sicer pri kraju Nagypolany so prodrli Rusi šest kilometrov čez mejo v ogrsko ozemlje. Ker so pa naše čete odbile ruski napad, so Rusi prodirali z zelo številnimi četami proti prelazu Užok in so napravili dne 21. aprila celo vrsto slahih naskokov na naše, tamkaj se nahajajoče postojanke. Vrsto za vrsto ruskih vojakov so pokosile krogle avstrijskih pušk, tako, da je bil popolnoma odbit tudi ta napad. Na stotine ruskih mrličev je pokrivalo obronke gorovja in naše čete so ujele čez 12 sto Rusov.

Od prelaza Užok naprej proti izhodu niso le samo v naši oblasti vsi prelazi, ampak naša armada je še celo zasedla velik del izhodne Galicije. Naša južna armada, obstoječa iz avstrijskih, ogrskih in nemških čet, se nahaja daleč na onstran prelaza Javornik (južno od Nadvorre) in je spremenila vse postojanke, katere si je pribrala, v trdnjave, katerih ni mogoče zavzeti. Od Solotvina, kjer so naše čete na severni strani meje zasedle štirideset kilometrov ozemlja, se zaupogne naša bojna črta mimo mesta Otynia, ki se nahaja med avstrijsko in rusko bojno črto, proti Jezieščanu ob reki Dnjester. Tukaj so naše čete razdrle prehode čez reko in onemogočile prodiranje Rusov. Naše karpatske čete si sedaj utrjujejo, izpopolnjujejo in udobno prirejujejo svoja kritja in postojanke, v katerih so nastanjene.

Naše stanje v Karpatih.

Iz dosedanjih vojnih izkušenj se da sledeče sklepati: 1. Rusko prodiranje na Karpatih se je ponesrečilo; 2. sedaj ni nobenega dvoma več, da avstrijska artilerija nadkriljuje rusko; 3. odmor, ki je nastopil v karpatski borbi, po katerem se bo ruska armada zopet na novo razvrstila, nam kaže, da smo mi na boljšem, ker je Rusom že začelo priganjati strelva. Poročevalci „A Nap“ se o oči meji soroškega komitata o tem sam prepričali. Naša artilerija je pri Zborovem uspešno obstreljevala Ruse, ki pa so le slabotno odgovarjali.

V Dukelski kotlini.

V Bardiovem (Bortfa) vlada popolen mir. Prebivalstvo se je že več dni vrnilo, drugi pa se še vračajo, dasiravno stoji sovažnik komaj deset kilometrov od mesta. Naš položaj je tako izvrsten in ugoden, naše postojanke tako varne, položaj ruske armade tako neurejen, da je prebivalstvo spoznalo, da se lahko mirno in zaupno vrne na svoja domovja. Sedaj ni nobene skrbi več, da bi Rusi udri čez mejo soroškega komitata, dasiravno so na tej strani sovažne čete prodrle že najbolj globoko v ogrsko ozemlje.

Naši z naskokom zavzeli Ostri Vrh.

V Karpatih divja sedaj najhujši boj za Užok in ozemlje na izhodni strani tega važnega prelaza. Naši so vse ruske napade na tem prostoru uspešno odbili in prodrli celo do 25 km daleč na gališko ozemlje. Ko so prve dni mesca aprila nemške čete, ki se bore v Karpatih, zasedle gorsko sedlo Zvinin (izhodno od Užoka na galiških tleh), so Rusi višino Ostri Vrh, ki leži izhodno od Zvinina na desnem bregu reke Orave, krčevito branili, pred našimi napadi, ki so postajali vedno silnejši. Posebno artilerija nemškega armadnega zbora, ki je bila postavljena pri Koziovi (mesteca ob Oravi), je prizadajala Rusom velike izgube. V soboto dne 24. aprila so avstrijske čete z naskokom vzele Rusom Ostri Vrh. Velike zasluge za zavzetje imajo tudi avstrijski saperji (vojaki za kopanje strelskih jarkov in polaganje min). Med najhujšim ognjem so kopali jarke in kakor krčili naprej proti Ostremu Vrhu. Istočasno so nemške čete prodirale na levi strani Ostrega Vrha in so zavzele več sovažnikovih postojank. Tako se je posrečilo, da je bil sovažnik pregnan z dobrotrenjenih postojank na obeh straneh reke Orave. Do nedelje je v tem prostoru prišlo nad 1000 Rusov v avstrijsko ujetništvo. Dva ruska bataljona sta bila vsled silnega avstrijskega ognja popolnoma uničena.

Zavzetje Ostrega Vrha je velikega pomena za nadaljno bojevanje. Rusi so smatrali to svojo postojanko kot nepremagljivo. Več mesecev so jo utrjevali z vsemi mogočimi sredstvi. Naši pa, ki se prodirali čez prelaz Lysa in Javornik, so se za napad dobro pripravili. Pionirji in saperji so po noči na tlem položili pred ruske postojanke mine, ki so v jutru dne 24. aprila z ruskimi vojniki vred zletele v zrak in prizadale v ruskih vrstah grozno zmešnjavo. Naskokujoča infanterija je odvzela Rusom okop za okopom, naši se niso strašili ognja ruskih strojnih pušk, ki je napravil velike vrzeli v naših vrstah. Nove rezerve so izpolnile nastale vrzeli in naši niso prej nehali, dokler ni na Ostrem Vrhu plapolala avstrijska zastava. Rusi so v divjem begu bežali proti severo-izhodu.

Nov uspeh pri Ostrem Vrhu.

V nedeljo dne 25. aprila je nek avstrijski oddelek z naskokom zavzel zopet novo rusko višinsko postojanko pri Ostrem Vrhu, jugoizhodno od mesteca Koziova. Rusi so bežali, a naši so jih neprestano zasledovali in jim odvzeli 26 močnih strelskih jarkov ter mnogo vojnega gradiva. Po noči so Rusi skušali Ostri Vrh zopet zavzeti, a so bili odbiti. V teh bojih smo ujeli zopet 1000 Rusov. Na stotine mrtvih Rusov je pokrivalo bojišče. V globinah pri Ostrem Vrhu so ležali ruski mrličji po več metrov visoko.

Gora Zvinin (do 1000 metrov visoka), Ostri Vrh in ostale postojanke ob Oravi zapirajo pot ruski armadi na Ogrsko, nam pa odpirajo pot do Stryja in Lvova. Prelaz Užok je sedaj trdno v naših rokah.

Zastava trdnjave Przemysl.

Iz Curiha se poroča, da, ko so preiskali prtijago avstro-ogrskih častnikov v Kijevu, so našli v ročnem kovčegu generala Tamassy zastavo trdnjave Przemysl, pri drugih častnikih pa zastave posameznih polkov, razrezane v kosce.

Car v Przemyslu.

Iz Lvova poročajo: Car je prispel v spremstvu generalisima Nikolaja Nikolajeviča v Przemysl. Nastanil se je v poslopju, kjer je stanoval poprej general Kusmanek s svojim štabom. Ogledal si je v soboto dne 24. aprila przemyslske utrdbe, nakar se je zopet vrnil v Lvov.

Nov način strelskih jarkov.

Iz avstrijskega vojnega poročevalnega stana se poroča: Karpatske čete delajo sedaj močnejša in ugodnejša kritja. Pri tem so Nemci opustili sedanji način strelskih jarkov, katere so imeli na Poljskem in Francoskem. Zamenjali so jih z okopi, kjer se voda lahko neovirano odteka in katere se lahko doseže, ne da bi sovažnik opazil. Okope se prav tako malo opazi kot jarke.

Madžar slavi slovenske polke.

Poročevalci neslovenskih listov so polni hvale o naših slovenskih vojaki. Vojni dopisnik madžarskega lista „A Nap“ je v družbi z drugimi časnikarji obiskal karpatsko bojišče, kjer se bori tretja armada. O obisku poroča: Armadni poveljnik general Bo-

roevič je sprejel časnikarje zelo prisrčno in jim predstavil naše polke, ki so prestali zadnji čas hude, vroče boje in so kot zmagovalci izšli iz njih. Najprvo so gostje obiskali III. armadni zbor, kateremu poveljuje korni poveljnik feldmaršallajtnant Krautwald pl. Amrau. Čete III. armadnega zbora — večina slovenski polki — so vojaki prve vrste, izborni junaki, cvet in jedro naše armade. Ti junaki so doma iz Štajerskega, Koroške, Kranjske in Primorske. Borijo se z neprimernim junaštvom ter z navdušeno požrtvovalnostjo branijo ogrsko mejo. Tako sodi o slovenskih vojaki — Madžar.

Slava Hrvatom!

V ogrski državni zbornici je ministrski predsednik grof Tisza proslavljat tudi junaštvo Hrvatov v sedanji vojski. Ta pohvala je tem važnejša in več vredna, ker prihaja iz ust Tisze, ki velja kot človek, ki postavlja svoje madžarstvo nad vse. Govoril je: „Ne morem zamolčati, da tudi nemadžarski deli tega naroda kažejo v tem velikem času sijajne dokaze svoje domovinske ljubezni. (Dolgotrajno odobravanje.) Gotovo mi bo vsak član te zbornice pritrjeval, če svoje domoljubno veselje posebno poudarim, ker je na teh junaških bojih imel bratovski narod hrvatski svoj najsjajnejši delež. V ogrski zgodovini so sijajni in temni, pa vedno slavni oni listi, ki jih je pisala skupno prelita kri ogrskega in hrvatskega naroda.“ Hrvati trdno upajo, da bodo besedam sledila v miru tudi dejanja in da bo Hrvatski zasiguran svoboden narodni razvoj.

Srbsko uradno poročilo o obmejnih bojih.

Hrvaški listi poročajo iz Bukarešte: Dne 20. aprila objavljeno uradno srbsko poročilo omenja manjše obmejne spopade in pravi o tem sledeče: Dne 17. aprila je streljal sovražnik iz težkih topov na vas Sip, kjer je bilo več poslopjij poškodovanih. Končno poroča srbsko poročilo, da je 18. aprila 700 Albancev pri Kafazaniju napadlo mejo ohridskega okrožja. Boj je trajal ves dan in se je končal še le proti 5. uri. Podrobnosti so še neznane. Poveljnik obmejnih čet je odpotoval na pozorišče bojev.

Boji v Belgiji.

Pretekli četrtek dne 22. aprila so Nemci v Belgiji pri Langemarku presenetili angleško-francoske postojanke in prodrli na dveh krajih čez ipernski kanal na njegovo zahodno stran. Osvojili so si 4 vasi, učeli 1600 Angležev in Francozov ter zaplenili 30 topov. Drugi dan, v petek dne 23. aprila, so si Nemci že na zahodni strani ipernskega kanala osvojili kraj Lizerne, ujeli zopet blizu 1600 mož in zaplenili 6 topov. V soboto so ujeli nadalje čez 1000 Angležev ter zajeli večje število strojnih pušk. Na angleško javnost so ti nemški uspehi naredili mučen utis. Angleška javnost je bila od vojaških krogov poučena, da je vsako prodiranje Nemcev v Belgijo izključeno in angleška vlada je v Berlinu dala že poizvedovati, ali bi ne bilo mogoče skleniti posebnega miru med Nemčijo in Anglijo. Nemčija bi naj Angliji pripoznala samo posest francoskih pristanišč Dünkirchen, Calais, Boulogne in Havre ter posest turških otokov Tenedos in Lemnos pred Dardanelami. Ker nemška vlada ne more pripustiti angleških pristanišč na francoski zemlji in ker ne more kot zaveznica proti Turčiji zahrbitno postopati, je odločno odklonila ponudbo. Sedaj se trudijo angleške čete, da bi nagnale Nemce vsaj z zahodne strani ipernskega kanala. Po poročilih nemških listov se jim to ni posrečilo.

Borba za Dardanele.

Angleži in Francozi so zadnji čas pripravili nov napad na Dardanele. Napasti hočejo to važno morskino ožino z morja in s suhega. Z mnogimi ladjami so spravili na bližnje otoke pri Dardanelah večje število vojaštva. Nekateri listi pravijo, da znaša ta armada, s katero hočejo Angleži in Francozi s suhega napasti Dardanele, nad 60.000 mož. V ponedeljek dne 26. aprila je sovražnik nenadoma in istočasno izkrcal na 4 krajih svoje čete na polotok Galipoli, ki leži na evropski strani Dardanel. O tem napadu poroča turški glavni stan:

Dne 26. aprila je poizkušal sovražnik pod varstvom svojih vojnih ladij na štirih točkah zapadne obale galipolskega polotoka izkrcati čete, in sicer: ob ustju Sighindere na obalah pri utrdbah Ari-Burnu, zapadno od Kaba-Tepe in Tekke-Burnu izkrcani sovažni oddelek so turški vojaki naskočili z bajonetom in zagnali v morje. Pri Ari-Burnu izkrcane čete so poizkusile prodirati, a so jih turške čete v protunapadu vrgle nazaj na obal. Del teh sovažnih brambnih sil je bil pomoči prisiljen, da se je v begu umaknil nazaj na ladje. Dne 26. t. m. so turške čete svoje napade na vseh frontah uspešno nadaljevale. Obenem se je dne 25. t. m. približalo morskim ožinam sovažno brodovje z namenom, izvesti napad z morske strani, a se je moralo pred turškim ognjem umakniti. Tekom boja so Turki eno sovažno torpedovko potopili,

drugo pa težko poškodovali. Odvlekli so jo v smeri proti otoku Tenedu. Novejša turška poročila pravijo, da so imeli Angleži in Francozi v bojih na galipoljskem polotoku 400 mrtvih, 200 sovražnikov pa je prišlo v turške roke. Oddelki mohamedanskih Francozov so uskočili k Turkom.

Kaj je z Italijo?

Prav dobro odgovarja na vsa vprašanja, kaj bo storila Italija, rimski dopisnik francoskega lista „Matin“, ki piše: Noben človek v Rimu, izvzemši kralja in ministrov Salandre in Sonnina, ne ve, kako da se odloči Italija. Italija zasleduje svojo politiko s popolnim molkom.

Gotovo pa je, da Italija svoje vojne priprave še vedno izpolnjuje. Tako se poroča iz Amerike, iz Eas St. Louis, da je sklenila laška vlada s tamkajšnjimi trgovci novo pogodbo za 15.000 konj. Prejšnja pogodba za 8.000 konj je že izvršena in več tisoč konj je že na poti v Italijo. Skupno je bilo dosedaj iz imenovanega kraja odposlanih v vojskujoče se evropske države 86.000 konj.

Bolgarija ne misli na vojsko.

Bolgarski finančni minister Tončev se je izjavil napram dopisniku rumunskega lista „Dimineaza“ sledeče: Bolgarija niti ne misli na to, da bi se udeležila vojske, ker bi s tem koristila samo svojim sovražnikom. Ako zmaga tropsorazum, bi postala Srbija država z 20 milijoni prebivalcev in bi bila močna dovolj, da bi se branila nam dati nazaj ozemlje, katero nam je s sbo izrgala. Ako pa zmaga Avstrija in Nemčija, bi bil konec Srbije in Bolgarija bi postala deloma njen dedič. Iz tega je razvidno, da more Bolgarija le nekaj dati tropsorazumu vojaške pomoči, če ji tropsorazum že v naprej jamči, da dobi Bolgarija po končani vojski novega ozemlja. To se dosedaj ni zgodilo.

25 do 26 milijonov pod orožjem.

V ogrskem državnem zboru je domobranski minister Hazai opisoval spremembo v vojskovanju, ki je nastala vsled splošne vojne obveznosti. Vojskujoče države so po njegovem računu postavile dosedaj, seveda ne naenkrat, ampak tekem vojske, 25 do 26 milijonov vojakov na bojišče. Obenem se je po njegovem mnenju vojskovalo 6 do 7 milijonov vojakov. O spopadu tako velikanskih množic ne ve poročati svetovna zgodovina. Bojna črta znaša proti Francozom in Angležem 850 km, proti Rusom in Srbom 1500 km. Tudi glede silovitosti in glede dolgotrajnosti posameznih bojev ni najti v prejšnjih časih primere. Nahajajo se vojniki, ki so se že dosedaj udeležili več kot 100 bitk. Izgube znašajo mnogo več kot nekdanj, namreč 10 do 15 odstotkov.

Vprašanja in odgovori.

Mož moral kot delavec k železnici. Vprašanje: Moj mož, ki je star že 44 let, je bil vpoklican kot delavec in dela sedaj na železnici v M. Ker mi manjka delavske moči, kaj naj storim? Odgovor: Mož je bil gotovo vpoklican na podlagi zakona za vojaške dajatve. Vsakdo, kdor je vpoklican, se mora vpoklicu odzvati. Toda obenem se lahko naredi pritožba na okrajno glavarstvo, v kateri se razložijo domače razmere, ter se prosi, da se mož oprosti vojaško-dajativne dolžnosti. Ako vas okrajno glavarstvo ne usliši, se pritožite na c. kr. namestništvo, in ako tudi to ne, na c. kr. domobranksko ministrstvo. Pritožbo lahko vložite tudi vi v njegovem imenu. V postavi je tudi določeno, da se morajo najprej uporabiti mlajše osebe. Mogoče vam bo ta migljaj prav prišel.

Brez izkaznice nič dati! Vprašanje: Prišel je k meni mož, ki je rekel, da prihaja v imenu okrajnega glavarstva, ter zahteval, da mu moram dati pšenico. Ponujal je 40 K za meterski stot. Ker mu nisem hotela dati, je pretel s kaznijo, potem pa odšel. Ali se mi bo kaj zgodilo? Odgovor: Nič se vam ne bo zgodilo. Mož je bil gotovo slepar. Glavarstva bodo zahtevala žito ali pšeno ali pa potem občinskega predstojnika. In če bi že kdo drug bil določen — kar navadno ne bo — mora imeti izkaznico in pooblastilo od okrajnega glavarstva z uradnim pečatom. Naznanite stvar orožništvu in opišite mu natanko moža. Okrajna glavarstva iz tega slučaja razvidijo potrebo, da se javno razglasijo najvišje cene za morebitni odkup žita, kakor se je to že zgodilo v mariborskem okraju.

Za vojake v tujih bolnišnicah. Vprašanje: Moj sin leži ranjen v bolnišnici v Debrečinu na Ogrskem. Ker mu je rana precej zacelila, me vedno prosi, naj mu izposlužem, da pride v kako mariborsko bolnišnico. Rad bi ustregel njegovi prošnji, a ne vem, kaj naj storim. Odgovor: Ako ogrska bolnišnica vašega sina odpusti in izjavi, da je sposoben za potovanje po železnici, ga je potem mogoče

dobiti v Maribor. A zasigurati si morate poprej, da bodo vašega sina v kaki mariborski bolnišnici sprejeli. Pojdite osebno k vodstvu vojaške bolnišnice v Mariboru ali pa napravite pismo prošajo, da se vašega fanta sprejme v kako tukajšnjo bolnišnico. Predstojništva vojaških bolnišnic ustrezajo, če le mogoče, takim prošnjam. Naj vam izročijo v bolnišnici pismo zagotovilo za sprejem in to zagotovilo pošljite ogrski bolnišnici. Na ta način bo vaš sin kmalu prišel v domači kraj.

Za obrtnike - davkoplačevalce. Vprašanje: Že od 15. februarja 1915 sem kot črnovojnik pri vojaki. Doma sem izvrševal čevljarsko obrt, katero pa sem sedaj radi vojaške službe moral ustaviti. Davkarija me tira sedaj za obrtni davek, ki ga radi pomanjkanja sredstev ne morem plačati. Kaj naj storim? Odgovor: Vzamite polo papirja in naredite na c. kr. okrajno glavarstvo (davčni oddelek) prošajo, da se vam obrtni davek za čas vaše vojaške službe opusti, ker začasno obrti ne izvršujete. Omenite v prošnji, da obrtni list sicer obdržite, a izvrševanje svoje obrti prekinete, dokler se vas ne odpusti od vojaške službe.

Uradne odredbe.

Odredbe za preskrbo pomanjkanje trpečega prebivalstva. C. kr. namestnika v Gradcu nam poroča: Vedno hujska draginja in pčlost živil sta napotili namestnika grof Clary und Aldringen že pred nekaj tedni, da je ustanovil sklad za preskrbo, ki ima nalogo, v najširšem obsegu skrbeti za preživljanje prebivalstva. Pred nekaj dnevi je dospel pri namestniku znanen dar g. opata v St. Lambrechtu, kateremu se je zahvaliti, da je sklad narasel na približno 60.000 K. Kmalu je prišel nujni povod in našel je bilo treba to premoženje za namen, kateremu je odmenjeno. Takoj po uvedbi krušnih nakaznic je bilo jasno, da ne more izhajati delavsko prebivalstvo z odmerjeno množino moke in kruha, ne da bi zamoglo izdatno se posluževati drugih živil. Radi splošne draginje pa manjka mnogim za to potrebnih sredstev. Da se revnejšim krogom v tej smeri kolikor mogoče pomaga, je uvedel namestnik grof Clary za sedaj v Gradcu in v Eggenbergu pri Gradcu oddajo živil za revno domače prebivalstvo po nekdanjih mirovniških cenah; na petih krajih so že začeli s prodajo. Kakor vedno, je ponudil tudi tukaj štajerski gospejni pomožni odsek svojo pomoč v obliki blagor ter prevzel v Gradcu prodajanje živil. Za sedaj se prodaja krompir, fižol in mast, a vendar bodo že hitro mogoče začeli tudi s prodajo mleka. Sklad za preskrbo ima pri tem nalogo, da pokrije razliko med sedanji dnevni cenami in mirovniški cenami, po katerih ta živila prodajajo. Nadaljno s pomočjo namestnika od štajerskega gospejnega pomožnega odseka započeto delo je prirejanje vojnih obedov za ubogo domače prebivalstvo. Predela za to so že v polnem teku in s tem poverjene gospe skrbijo z neumornim delovanjem, da bo kmalu mogoče začeti deliti obede. Če bi se pokazalo, da je treba tudi v drugih krajih na štajerskem enakih uvedb, bo tudi tamkaj priskočil na pomoč sklad za preskrbo, v kolikor mu dopuščajo sredstva. Radi zagotovitve preskrbi v večjih industrijskih središčih se je vršil — kakor že znano — dne 16. aprila pod predsedništvom namestnika grofa Clary v c. kr. gradu v Gradcu razgovor z zastopniki štajerske industrije; z ozirom na zakonito izpolnitev porabe mlinskih izdelkov so tukaj zlasti poudarjali potrebnost nabave izdatne množine nadomestnih živil. V ta namen je namestnik obljubil popolno pripomoč c. kr. namestniškega deželno-kulturnega nadzorništvu, kateremu naj posamezni obrati naznanijo potrebo živil-nadomestil. Upati je, da bo mogoče sklad za preskrbo še nadalje ojačiti, da bo zamogel zadostevati svoji nalogi še na širši podlagi, da bo v tem velpomembnem, pa tudi resnem času kolikor mogoče mnogim odvzeta težka skrb za naš vsakdanji kruh.

Pecivo za zdravilišča in za bolnike. Štajersko namestništvo je izdalo naredbo, s katero se določa proizvajala in uporaba peciva v bolnišnicah in drugih zdraviliščih, kakor tudi za bolnike, ki se nahajajo v domači oskrbi in sicer: Proizvajati je dovoljeno kruh s 50% pšenične moke, ostala množina moke mora biti ječmenova, koruzna, riževa ali druge vrste moke. Proizvajati je dovoljeno takozvani vodeni suhor (cvibak) s 30% pšenične ali ržene moke, ostala množina moke mora biti ječmenova ali druga moka in je dovoljeno uporabljati za suhor jajca in mleko in nekoliko sladkorja. Izrecno se poudarja, da je veljavna ta odredba le za bolnišnice, zdravilišča in za bolnike, ki se nahajajo v zasebni oskrbi.

Trgovina z jajci. Ker se je prišlo na sled mnogoterim nedostatom, ki so se dogajali v zadnjem času v nekaterih okrajih pri nakupovanju in pobiranju jajc, je izdalo štajersko namestništvo odredbo, da morajo podrejene politične oblasti strogo nadzorovati trgovino z jajci. Določeno je, da morajo imeti osebe, ki se pečajo s kupovanjem jajc na deželi, posebne dovolilne izkaznice (legitimacije), katere izdajo politične oblasti. Odslej naprej smejo kmetje prodajati jajca le takim osebam, ki imajo tozadevne izkaznice in je strogo prepovedano, prodajati jajca tujim in takim osebam, ki nimajo takih izkaznic. Namestniška odredba ima namen, preprečiti na eni strani neumestno prefranje cene jajcem, ki so jih povzročili razni prekupeji.

Vrednost dobitkov loterije „Slovenske Straže“ 20.000 K. Naberite tudi pri svojih znancih denar za srečke in pošljite takoj denar z naročilom „Slovenski Straži“ v Ljubljano!

Razne novice

Cesar čil in zdrav. Naš vladar Franc Jožef z veliko pozornostjo zasleduje dogodke na bojišču in razvoj svetovne politike. V svoji delavni sobi ima na veliki mizi razgrnjene natančne zemljevide, na katerih si zaznamuje postojanke naših čet. Cesar je natančno poučen, kje stojijo posamezni polki in bataljoni. Na Markovo, dne 25. aprila se je cesar v grajski kapeli šenbrunskega gradu udeležil službe božje in je pobožno molil sv. rožni venec.

Prestolonaslednik krstni boter sinčku pokojnega dr. Sosiča. Sinčku pokojnega dr. Andreja Sosiča, ki se je porodil šele po smrti svojega na južnem bojišču padlega očeta, je krstni boter Nj. Visokost nadvojvoda Karl Franc Jožef. Otrok je dobil pri krstu ime Branislav Andrej. Kot dar svojemu kumčetu je poslal prestolonaslednik zapestnico z začetnicami svojega imena. Prestolonaslednika je zastopal pri krstu nadučitelj Gorkič.

Radeckijev duh. Radeckijevi veteranci so že redki, Radeckijev duh še pa živi. Pred enim tednom so stopili nekje v spodnji Savinjski dolini ne-državni skupaj, ampak „fantje iz fare“ (kara ne pove-mo, ker bi jih sicer lahko kaka država vzela v državniško službo) ter so zakrožili iz polnih prs in s korajžo pesem, ki se začenja s temi besedami:

„Ko bi še Radecky bil
Ma land bi nazaj dobil.“

Naše izobraževalno delo. Naše vrlo ljudstvo ve ceniti pomen izobraževalnega dela, zlasti za gospodarske organizacije in se v velikem številu udeležuje predavanj, katera prirejajo naše zadruge, zlasti posojilnice. V letošnjem letu so se vršila predavanja v Mihovcih (14. marca), v Artičah (21. marca), v Suhi na Koroškem (28. marca), v Sv. Lovrencu na Dr. polu (5. aprila), v Kamnici (11. aprila), pri Mali Nedelji (18. aprila), na Laškem (25. aprila), vršilo se bo še v Lučah (9. maja) in drugod. V vseh teh krajih je predaval nadrevizor Vladimir Pušenjak o položaju na denarnem trgu, o črtal je naloge, katere čakajo v vojnem času kmečki stan in z zadovoljnostjo konstatiral, da se ljudstvo zlasti po Novem letu zelo poslužuje naših posojilnic, da je stanje hranilnih vlog zelo narastlo in je mnogo posojilnic, ki je imelo še pred vojno kredit od Zveze, istega popolnoma poplačalo in izkazuje že naložen denar pri Zvezi. Vesel pojav je tudi, da plačujejo dolžniki redno obresti in odplačujejo dolgove. Pohvalno je treba omeniti, da odborniki, ki so ostali doma, z vnmom opravljajo svoje dolžnosti, četudi je nad 30 naših zadrug brez tajnikov in je tudi mnogo članov načelstva v vojski.

Kupujte srečke Slovenske Straže! Skrajni čas je, da se po vseh slovenskih krajih razvije najživahnejše kupovanje srečk Slovenske Straže v Ljubljani. Zbranje je že maja mesca. Ker velja srečka samo 1 K, naj bi v vsakem kraju plemeniti možje takoj opozarjali ljudstvo na namen tega podjetja Slov. Straže, ki bo čisti dobiček dala v korist ubogim otrokom, sirotam in vdovam padlih vojakov in invalidom. Treba je hitrega dela, da bo uspeh časten za nas vse! — Kdor si naroči srečko po pošti v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru, naj priloži za pošiljatev 20 vin. v znamkah.

Častniki za Südmarko. Pri „Tlackerwirtu“ na Teharjih pri Celju so darovali častniki za Südmarko 11 K. —

Izpred deželnega sodišča. V torek, dne 27. aprila, se je vršila v Gradcu pred deželnim sodiščem razprava dr. Korošec proti dr. Mravlag. Dr. Mravlag je bil obsojen na 300 K denarne kazni in objavo razsodbe v „Tagespost“.

Glavni tajnik Kmetijske družbe Franc Juvan umrl. V Gradcu je dne 27. aprila nenadoma umrl vsled srčne kapje glavni tajnik štajerske Kmetijske družbe, Franc Juvan, star 55 let. Pogreb se je vršil danes dopoldne v Gradcu. N. p. v m.!

Zaščitnik kapucinskega reda. Sv. Oče je imenoval kardinala Granito Pignatelli di Belmonte za zaščitnika kapucinskega reda.

Francozi se laskajo katoličanom. V Rimu se je delj časa mudil general Pau, o katerem se govori, da je zelo vnet katoličan. Ko je Pau odšel, se je pripeljal v Rim francoski general Castelnau, ki je tudi po mišljenju navdušen katoličan. Čudno res, da v teh resnih časih voditelji francoske brezverske vlade pošiljajo v Rim same zavedne katoličane-generale na obisk. In vendar nam je znano, da so kolovodje francoskih svobodomislecev poprej skušali s silo odstraniti vse katoliško-misleče častnike v francoski armadi. Sila kola lomi. Pau in Castelnau sta v Rimu obiskala več višjih cerkvenih knezov.

Smrt zajcu! Že v začetku pretečenega tedna so poslanci S. K. Z. posredovali pri c. kr. namestniku zaradi spremembe zakona v tem smislu, da se dovoli pobijati zajce in fazane, ker zlasti sedaj ti dve živali naredijo veliko škodo na polju. Namestnik je obljubil, da bo v tej zadevi ukrenil, kar bo le mogoče. Zajedno je spravlil slovenski odbornik v deželnem odboru to zadevo v razgovor in poročevalce gospodarskih zadev, ekscelenc grof Attems je obljubil, da poroča v prihodnji seji o spremembah lovskega zakona v tem smislu.

Proč z zajcem! Od Sv. Lovrenca na Dr. p. se nam piše: Že več let so se naši kmetje pritoževali nad škodo, ki jo je delal zajec na polju. Nekateri n. pr. niso dobili nič fižola ali pa niti toliko ne, kolikor so ga posadili. Če so naznanili škodo, so imeli veliko potov, pričkanja, stroškov, čakanja v Ptuju in pri grajščaku, ki ima lov, dobili pa niso nobene odškodnine ali pa tako majhne, da niso bili niti cenilni stroški pokriti. Zastonj so delali, izvrženo je bilo seme! Letos pa je zajca nadloga še večja, ker so ti strahopetniki vsled razbijanja in hrupa pri stavbi barak zbežali na njive; v trumah po 15 skupaj se podijo po polju, celo na dvorišča zajdejo. Ako se njih število ne zmanjša vsaj za tri četrtine, ne bomo letos mogli več fižola saditi, ker bi bila škoda za seme. Kaj to pomeni za naša gospodinjstva v sedanjih težkih časih draginje in pomanjkanja živeža biti brez fižola, ki je skoro po večini edina tečnejša jed, si vsakdo lahko misli. To pomeni za premožne hiše nič drugega kot lakoto! Kaj pomaga posejati in saditi — kakor zahtevajo stroge naredbe oblasti — če pa ta zalega nekatere reči (kakor fižol) popolnoma uniči, druge pa

deloma. Zdaj, ko stotisoč vojakov gre v smrt za domovino, ni čas prizanašati zajcem, ali prav za prav ozirati se na posestnike lova. Obenem pa bi se nekoliko odpomoglo pomanjkanju mesa, ki se nad njim pritožujejo po mestih. Zdaj, ko se z nepopisnim naporom doma ostalih obdeluje polje, je škoda za vsako najmanjše delo, za vsako zrnce, ki bi bilo brez koristi in ki bi ne prineslo sadu. Pri nas bi bilo na stotine delavnih dni brez uspeha in mnogo sto kil semena brez sadu, ako se zajčja nadloga ne odpravi. Zato pričakujemo, da bode sl. c. kr. okr. glavarstvo to u. poštevalo in v najkrajšem času, dokler še ni žito previšoko (da se ne stori z lovom preveč škode in se jih lažje izslediti), zaukazalo potrebno, da se nas obvaruje velike škode, bede in pomanjkanja. To zahteva ne samo naša, ampak tudi splošna korist. Tem več žita in pšenice bodo kmetje lahko prodali, čim več raznih drugih pridelkov bodo imeli doma. — Dostavek uredništva: Izvemo, da so poslanci Ozmeč, dr. Korosec in dr. Verstovšek zadnji teden tudi pri namestniku v tem smislu posredovali, kateri jim je obljubil hitre odpomoči.

* **Koliko piva se je izdelalo na Štajerskem l. 1914.** Vse pivovarje so izdelale v preteklem letu 1.386.697 hl piva, za 197.000 hl manj, to je za 15% manj, kakor leta 1913. Izročili so ga gostilničarji v deželi 737.949 hl, branjevci pa 64.956 hl, tujega piva se je v deželo uvozilo in v deželi izpilo 44.358 hl, tako da se je obdalo v deželi piva 847.265 hl, kolikor se ga je namreč izpilo, torej se ga je izvozilo čez 500 tisoč hl iz dežele. Kakor je znano, je deželni zbor v zadnjem zasedanju določil davek na pivo s 4 K na 1 hl in je dobila torej dežela davkov na pivo ogromno svoto 3.397.285 K, za 471.612 K več, kakor poprejšnje leto.

* **Velikanski dobiček, katerega donaja pivo.** Pivce piva bo gotovo zanimalo, koliko vsako leto izdajo za to prekuhano rumeno vodo. Dežela dobi od njih skoraj tri in pol milijona kron. Precej dobička ima vsaka natakariča, še več dobička ima gostilničar, a največ pa ostane kapitalistu-pivovarju. In vse to jako izdatno torej pokpirajo pivci piva.

* **Na Ogrskem bel, v Avstriji črn kruh.** Od Sv. Lovrenca na Dr. polju se nam piše: Časniki so poročali, kako je na Ogrskem vzbujilo pšeničnega kruha, tam še vedno dobijo kifelve itd., mi pa ometamo koruzni kruh, ki je bil zapovedan tudi za praznike. Mj pa smo ravno takrat gledali korist dualizma v luči belega madžarskega kruha. Tukaj je, kakor znan, že mesec dni en bataljon ogrskih honvédov. Za praznike (in tudi pozneje) so jih prišle obiskat njihove žene ter prinesle seboj mogočne zaloge krasnega, pečenj visokega pšeničnega in rženega kruha, bidrov, potic itd. Čudilo se se, ko so slišale, da je kaj takega pri nas prepovedano. Čudili smo se tudi mi ter si mislili: Kdor prej pride, prej in več melje!

* **Na Dunaju pečejo krompir.** Dunajska občina je izdala dovoljenje, da sme, kdor prosi, na javnih prostorih peči in prodajati krompir. Potrebni krompir lahko dobiva od občine. S tem hoče občina pomagati tistim, ki vsled uvedbe krušnih nakaznic ne morejo izhajati z določeno množino kruha. Ker ni kostonjev, se torej lahko peče krompir.

* **Umestna naredba.** Politična ekspozitura za okraj Knittelfeld je pred kratkim prepovedala izvoz živine. Zdaj so to naredbo v toliko omilili, da se sme živina izvažati le z dovoljenjem politične ekspoziture. — Ali je to, kar je v Knittelfeldu mogoče, v drugih krajih nemogoče?

Po vojski se bodo vojaški konji oddajali zasebnikom. Ko se bo sklenil mir med vojskujočimi državami, bo vojaška uprava večje število konj odstopila poljedelskemu ministrstvu. Da se dobi vpogled, koliko konj se bo porabilo za zasebno porabo, zbira poljedelsko ministrstvo že sedaj potrebne podatke. In radi tega je ministrstvo izdalo na posamezne namestnike odlok, po katerem se občinam naroča, da morajo takoj, ko bodo nastale zopet redne razmere, poročati političnim oblastem, koliko vojaških konj bi občani rabili, oziroma nakupili. Gre se v glavnem za to, da se dožene, koliko konj bo na deželi z ozirom na število konj pred vojsko, primanjkovalo. — Graška trgovska in obrtna zbornica je že izdala na svoje člane in posamezno industrijska podjetja poziv, da naj že sedaj naznanijo zbornici, koliko vojaških konj bodo rabili po končani vojski. Da ne bodo naši kmetje prikrajšani, je priporočati, da občine zberejo pravočasno in zanesljive podatke, koliko konj v posameznih občinah primanjkuje.

* **Bakrena galica in pobakreno žveplo za vinograde.** Na deželne vinogradniške strokovnjake dohaja dan za dnevom mnogo vprašanj glede dobave bakrene galice in pobakrenega žvepla. Vinogradnikom se naznanja, da pri nakupu in pošiljanju teh dveh sredstev zoper peronosporo in plesnivost posreduje, kakor je svoj čas sklenil štajerski deželni zbor. Zveza gospodarskih zadrug za Štajersko v Gradcu, Egenberg, alte Poststraße št. 152. Vinogradniki se naj torej glede galice in žvepla obračajo na ta naslov.

* **Še nekoliko besed o „Perocidu.“** Primorski vinogradnik piše: Da ne bo kdo vsled raznih govoric, ki se širijo, dvomil na vrednosti „Perocida“ za škropljenje trt proti peronospori, naglašamo ponovno, da je „Perocid“ preizkušano sredstvo. V Nemčiji so ga rabili že več let; stiri leta je delala poizkuse ž ním državna trtnica v Zadru; na Goriškem so ga poizkušali v minolem letu. Izkušnja je ugotovila, da je „Perocid“ edino sredstvo za nadomeščanje galice.

„Perocid“ se nahaja v drobni zrnih in je pepelnate barve. Dober „Perocid“ je 450dstoten, ali v trgovini se dobiva tudi manj odstoten. Zato je potrebno, da si ga vsak naroči tam, kjer se dobiva zanesljivo dobro blago. Vinogradniki! Zadnji čas je, da si naročite tega sredstva, da obvarujete svoje trte pred peronosporo!

* **Sredstvo proti vranam.** Vrane nam lahko napravijo veliko škodo pri tursčici. Zatorej se moramo vran zlasti v takih letih ogibati, kakoršno je letos. Prvo škodo delajo ob času kaljenja. Naj se tedaj tudi pri nas uporablja „antivit“ za odvrčanje škode po vranah ob tem času. Antivit varuje seme, da ga ne izkljujejo vrane, pa tudi druge živali ne. Antivit se raztopi v vodi in s to raztopino se poskropi seme in dobro premeša, tako da se seme od vseh strani zmoeči. Čez noč se pusti seme razgrnjeno, da se posuši. Za 50 kg semena zadostuje 5 litrov raztopine, ki jo pripraviš tako, da raztopiš v 5 litrih vode 50 gramov antiavita. V gorki vodi se antivit raje raztopi. Antivit prodaja Kmetijske družba v škatljah po eno osmino kilograma za 2.20 K. Namesto antiavita se lahko rabi tudi „minium“, rudeče barvilo, s katerim se potrosi tursčico, katero smo prej z vodo zmoečili.

* **Tržne cene v Gradcu.** Debeli voji 184 do 208 K, srednje debeli 176 do 182 K, suhi 168 do 174 K; debele krave 160 do 184 K, srednje debele 132 do 158 K, suhe 100 do 132 K; biki 156 do 184 K, mlada živina 152 do 180 K; teleta 200 do 220 K, izjemoma 230 do 240 K; mlade svinje 216 do 220 K, debele svinje 310 do 320 K, srednje debele 278 do 300 K, mesne svinje 300 do 312 K; ovce 140 do 160 K. (Pri goveji živini veljajo cene za 100 kg žive teže, pri teleh, svinjah in ovcah za 100 kg mrtve teže.) Seno 100 kg: Sladko 10 do 12 K, kisló 9.50 do 11 K, slama 8.50 do 10.50 K; pšenica 41.50, rž 33.50, ječmen 30.80, koruza 35.—, prosó 50 K, oves 27.30 K, ajda 60 K, izjól 68 do 80 K, grašica 11.20 do 11.40 K, leča 16.20 K, proso-pšeno 72 do 96 K, pšenični zдроб 92 K, koruzni zдроб 66 do 96 K, ržena moka 80 K, pšenična moka št. 0 92 do 108 K, št. 4 72 do 80 K, št. 6 (črna) 68 do 72 K (100 kg). Jajca komad 10 do 14 v, krompir 18 do 24 v 1 kg, mleko 28 do 32 v liter.

* **Razširjena črnovojniška dolžnost.** Ogrska državna zbornica je že sprejela postavo, s katero se razširi črnovojniška obveznost od 42. do 50. leta. V postavi se je tudi ugotovilo, da bo postava veljala le samo za dobo te vojske, da bodo pri naborih 18letnih mladeničev delovale mešane komisije, sestojče iz civilnih in vojaških zdravnikov; da se bodo poslali 42—50letni črnovojniki še le takrat na vojsko, ko so že vsi prejšnji letniki na fronti. Poslanec Rakovski je predlagal tudi, naj se odredi še eno splošno pregledovanje in naj se ostro postopa proti častnikom in vojakom, ki se odtegujejo vojaški službi. Domobranski minister Hazai je odgovoril, da se splošno prebiranje ne bo več odredilo, pač pa tam, kjer je bilo samo le majhno število v vojaško odbranih. Na Ogrskem so jih 60 odstotkov vseh nabornikov odbrali. Število onih, ki se odtegujejo vojaški službi, je zelo majhno.

* **Vojaški nabori pri naših sovražnikih.** Vojnemu odseku francoske državne zbornice je vlada predložila zakonski načrt, po katerem so vojaška dolžnost na Francoskem podaljša od 50. do 60. leta. Nabori za mladeniče, ki so rojeni l. 1898, se bodo vršili na Francoskem od 14. do 24. julija. V Rusiji pa pridejo mladeniči, ki so rojeni l. 1898, k naboru od 28. maja do 28. junija.

* **Planšarji po poklicu se lahko začasno pogojno oproste črnovojniške dolžnosti?** Z Dunaja se poroča: Na prošnjo tirolskega kulturnega sveta je ministrstvo deželne brambe načelno odločilo, da se črnovojniki, planšarji po poklicu, če ne stojijo v vojski in če v zaledju na svojem sedanjem službenem mestu niso neobhodno potrebni, lahko v času od konca majnika do konca septembra oproste od črnovojniške službe, da preskrbe gospodarstvo na planinah.

* **Slovenska junaka Pavčnik in Bukovnik.** — Korporal štajerskega pešpolka št. 87 Bukovnik in poddesetnik tistega polka Ivan Pavčnik, doma z Jurklostra, sta dne 28. decembra rešila avstrijsko strojno puško Rusom takorekoč iz rok, Pavčnik je pograbil strojno puško in ž njo zbežal. Za njim je grmel in treskalo in krogle so kakor dež letele nanj. Če je hotel rešiti strojno puško, je moral na strmi vrh. Na potu je bil seveda izpostavljen najhujšemu obstreljevanju in tudi hudo ranjen, kajti krogla mu je priletela pod levo pleče, a vendar je hitel naprej in rešil strojno puško. Pavčnik je bil za to odlikovan z veliko srebrno hrabrostno svetinjo, korporal Bukovnik, ki si je bil že prej zaslužil to svetinjo, pa je bil povišan za narednika.

* **Ujet in zopet zbežal.** Sanitetni vojak Rudolf Dimat, doma od Sv. Lenarta v Slov. goricah, je že ves čas sedanje vojske na bojišču. Mnogo njegovih ožjih tovarišev že počiva v tuji zemlji. Dimat pa je tako srečen, da je še čil in zdrav. Enkrat je bil od Rusov ujet, a jim je zopet ušel. Imel je silno težavno pot. Pet dni se je potikal po gozdovih in ni jedel drugega kot surov krompir, poldrugi dan pa se je skrival pod nekim mostom, čez katerega so Rusi neprestano marširali. Marija mu je stala na strani in mu pomagala, da se je zopet srečno vrnil k svoji četi.

* **Izgnubljen in zopet najden.** Iz Solčave se nam piše: Popolnoma smo mislili, da je Ignac Ošep, posestnik v Solčavi, mrtev, ker se vključil poizvedovanju ni moglo nič izvedeti o njem. A čisto nepričakovano pa pride z Ruskega dopisnica od njega, ki je po-

trebovala ravno 63 dni; žena jo je dobila 6. aprila. Piše ji: Bournal 22. januarja 1915. Predraga mi žena! Preteklo je že pol leta, odkar sem vzelo slovo od Vas, tudi v tem času nisem dobil nobenega pisma od doma, torej nič ne vem, kako je še kaj doma, ali ste še vsi živi in zdravi ali ne. Naznanim Ti, da sem bil od krogle v nogo ranjen, a sem zopet ozdravel, tudi drugače sem še zdrav. Daleč od Avstrije in slovenske domovine ležko pričakujem časa, da bi se mogel zopet vrniti nazaj k vam v domači kraj. A kdaj bo to, tega pač ne vemo. Bog daj, da bi bili tudi doma še vsi zdravi, potem smemo upati, da se še enkrat vidimo. Piši mi takoj, če boš to karto dobila, kako je še kaj doma, ker me to zelo skrbi, pa bodi potolažena, Bog bo že vse tako obrnil, da bo prav. Vse skupaj lepo pozdravim, želeč, naj Vas ljubi Bog varuje v domačem kraju. Z Bogom! Ignac Ošep, gubernija Tomsk.

* **Mrtvi se oglašajo.** Posestnikov sin Franc Ferk, doma iz Selnice ob Muri, vojak 41. pešpolka, ves čas vojske ni dal glasu od sebe. Njegovi domači so bili prepričani, da je mrtev. Te dni pa je pisal domov, da se nahaja že od jeseni v ruskem ujetništvu. Širomak se ne ve, da ali je med tem umrl njegov oče. — Marčič Mihael, doma iz Hoč, vojak 26. domobranskega pešpolka, je prišel v rusko ujetništvo. Stariši so ga že smatrali za mrtvega. Pred kratkim pa so dobili iz Rusije pismo, v katerem jim sin poroča, da je ujet v mestu Rovno na Ruskem, koder gre lahko vsako nedeljo v katoliško cerkev k službi božji. — Posestnik Jožef Potočnik v Gornjemgradu št. 104 je sedaj kot ujetnik v Nižnij-Novgorodu na Ruskem. Pogrešali so ga že od avgusta sem. —

* **Pogrešajo se:** Janez Markež, deželno-brambovski pešpolk št. 3, 2. stotinja, 4. voj, vojna pošta št. 43. Naznanilo njegovi ženi Ani Markež, posestnici v Svetincih, pošta Sv. Urban pri Ptuj, katera račevolje povrne vse stroške za obvestitev. — Jožef Pristovšek, pešpolk št. 87, 2. maršbataljon, 7. stotinja, vojna pošta št. 73. Pojasnila na Konrad Kagerja, pasarja v Celju. — J. Kruhar, domobranski pešpolk št. 26, 9. stotinja. Naznanilo na Terezijo Kruhar, posestnica v Pletovari št. 21, Spitalič, Konjice. — Janez Hrovat, domobranski pešpolk št. 26, 2. nadomeštna stotinja. Naznanilo na: Hrovat Veronika, posestnica, Skomer, pošta Vitanje. Stroške rada pornem. — Ivan Vigec, četovodja pešpolka št. 87, 4. stotinja, vojna pošta št. 73. Zaslužil si je že srebrno kolajno, do 2. decembra 1914 je še večkrat pisal. Naznanilo: Juriju Vigec, v Rušah nad Mariborom. — Alojzij Rojko, domobranski pešpolk št. 26, 10. stotinja, vojna pošta št. 48. Bil je v boju v Galiciji. Poročila njegovi ženi Ani Rojko, posestnici, Derstela, Šv. Urban pri Ptuj. — Pavel Poličič pri polku cesarskih strelcev št. 4, 5. poljska stotinja, 2. voj, Lir. št. 4, vojna pošta št. 48. Odgovor njegovi sestri Ani Poličič, Hoško Pohorje, pošta Hoče pri Mariboru. — Janez Bračič, pešpolk št. 47, 11. stotinja, vojna pošta št. 73. Odgovor prosijo stariši: Matevž Bračič, Črešnjevce, pošta Slov. Vistica.

* **Dopisovanje z našimi vojnimi ujetniki.** Od skupnega osrednjega izkaznega urada (Zentralnachweisbureau, Auskunftsstelle für Kriegsgefangene), pisarna za poizvedovanje o vojnih ujetnikih, Dunaj, I., Jasomirgottstrasse 6, se poroča:

V zadnjem času se na nas množe pisma, v katerih se pritožujejo domačini ujetnikov, da že dolgo niso dobili nobenega poročila od svojcev, ali da še sploh niso ničesar dobili, čeprav se jim je od nas poročalo, da se imenovani nahaja v seznamu vojnih ujetnikov.

Domači si napravljajo čestokrat čisto nepotrebne skrbi. Ujetniki v Rusiji se pogosto pošiljajo iz enega ujetniškega tabora v drugi, večinoma proti izhodu. Zdi se, da je pri tem ter med potovanjem dopisovanje prepovedano. Tudi v ujetniških taborih je dopisovanje omejeno. Pisma in dopisnice rabijo zelo dolgo časa, iz Sibirije šest do osem tednov in gredo dvakrat v cenzuro, in sicer v Petrogradu in pri nas. Ker so pa ruski cenzorji preobloženi z delom, se priporoča pisati samo dopisnice. Veliko teh pism je tudi zaplenjenih in uničenih, druga se pa izgube.

O bivaldišču in stanju posameznega vojnega ujetnika pa ne moremo dobiti poedinega poročila. Mi si dotičnika zabeležimo in kadar naletimo prvič ali pa ponovno na ime ujetnika, pri katerem je označen kraj njegovega bivaldišča, potem to sporočimo takoj vprašalcu.

Velikokrat nam pa tudi pošlje ruski Rudeči križ imena ujetnikov še kar s poti, ne da bi bil že označen kraj, kjer bodo internirani. Razume se, da potem ne moremo njegovim domačim označiti kraja, kjer bo ujet. Kakor hitro dobimo končne ujetniške sezname, potem to svojem ponovno sporočimo.

Pri vprašanju o ujetniku ni potrebno, opisati vseh okolnosti, v katerih je sledilo ujetništvo. Dovolj je, če se da le sledeče podatke:

Ime:
Rojstno leto:
Priljubljenost:
Šarža:
Oddelek, pri katerem se nahaja in če je mogoče, na katerem bojišču se je nahajal:
Ime in natančen naslov tistega, ki vpraša po pogrešanem:

Končno naj bi tisti, ki vpraša po večih osebah, napisal še vsako posamezno osebo na poseben papir, ki mora biti tako izpolnjen, kakor je gori označeno.

Opozarjamo, da je naša pisarna samo za poizvedovanje, ako je pogrešani ujet. Ako se sumi, da je padel, ali da leži ranjen v kakšni avstrijski ali ogrski bolnišnici, potem se mora dotični obrniti na poizvedovalno pisarno Rudečega križa (Auskunfts-bureau vom Roten Kreuz, Wien, VI., Dreihufeisengasse, Kriegsschule), oziroma na Ogrskem na Rudeči križ v Budimpešti.

Često prihajajo pritožbe, da niso dobili vojni ujetniški denarja, ki so jim ga domači po naši pisarni poslali. Na te pritožbe moremo le odgovoriti, da smo dobili veliko pism v roke, v katerih potrjujejo sami ujetniki, da so dobili poslani svote denarja. Jamstva, da bo poslana svota, prišla pravilno in hitro na namenjeno mesto, ne moremo prevzeti.

Končno moramo prizadeto občinstvo svariti, da se ne obrača na čedanje več se pojavljajoče zasebne agencije in zasebne osebe, ki obljubijo obvestila in se izjavijo pripravljene, da preskrbe, da se odpošlje denar. Mi storimo to tem boljše, s povdankom, da smo mi kot čisto človekoljuben zavod Rudečega križa popolnoma brezplačno na razpolago.

* **Strašne posledice pomotnega naznanila o smrti.** Lani mesca septembra je bila žena obveščena po vojaški oblasti in po nekem prijatelju njenega moža, ki je služil v istem polku, kakor njen mož, da je njen mož padel v bitki pri Grodeku. Prijatelj njenega moža ji je celo pisal, da je bil navzoč, ko so pokopali njenega moža. Vdova je odptovala na svoj dom, kjer se je poročila z nekim veletrgovcem. Ko je začetkom tega mesca žena s svojim drugim možem večerjala, je prišel neki upadli, bolni mož k njima. Bil je mož, o katerem je bila žena obveščena, da je mrtev. Ko je izvedel, da se je zopet poročila njegova ljubljenka žena in ko je prečital uradne listine in tudi pismo svo-

jega prijatelja, o katerem se je tudi poročalo, da je padel, je vstal in ko se je poslovil z žalostni mi besedami, je izginil, morebiti za vedno. Tudi drugi mož je zapustil še tisto noč hišo in se še ni vrnil nazaj, žena je pa obolela in dvomijo, da kdaj zopet ozdravi.

* **Velika nesreča ob Dravi.** Izpod Veljke se nam poroča: Narasla Drava je v torek dne 27. t. m. zjutraj utrgala veslanja še neveščemu novemu brodniku Antonu Rečernik v Janževem vrhu čoln. Da bi se rešila, je iz čolna skočila Antonija Osirnik in utočila. Železniški čuvaj g. Lenart Gradišnik je potegnil čoln k bregu, a prestrašenega brodarja je zadela menda kap, kajti obležal je mrtev. Brodarjeva hči Alojzija, ki je bila z očetom v čolnu, je ostala živa, a je vsled prestanega strahu hudo oslabela.

* **Vagon papirnatega denarja.** Osješka „Drau“ poroča: Te dni je prispela semkaj dragocena pošiljatev, namenjena podružnici avstro-ogrške banke v Osijeku, in sicer poln vagon bankovcev po 1000 kron, 100, 20 in 10 K, v skupni vrednosti več milijonov K. Vsi uradniki podružnice avstro-ogrške banke so par dni neprenehoma samo štelili bankovce. Ta velikanska svota je določena samo za vojaške namene.

* **Zenski regiment.** Vojni poročevalec dunajske „N. Fr. Pr.“ Roda Roda poroča s severnega bojišča, namreč iz Bardova, da je tam videl 400 duš broječ ženski regiment. Spremlja je šel črnovojnik s puško in bajonetom, za njim pa je v vrstah po štiri in štiri korakalo 400 slovaških deklet in žena, na hrbtih so imele v belih prtih svoje potrebščine, na desni rami pa je vsaka nesla lopato. Te ženske porabljajo za kopače strelskih jarkov.

* **Ruska velikonočna darila našim vojakom.** „Pester Lloyd“ priobčuje iz pisma nekega vojaka 3. pehotnega polka sledeče: „Na Velikonočno nedeljo smo doživeli zanimiv slučaj. Po solnčnem izhodu je prišel ruski odposlanec z belo zastavo, ki mu je sledilo mnogo vojakov. Približali so se našemu strelskemu jarku, nam podali roke ter nam dali cigaret in cigar. Zvečer so Rusi zopet prišli ter nam izročili tele, ki smo je hvaležno sprejeli ter pojedli.“

* **Gradec.** Da bi se zabranilo nadaljno draženje goveje živine in drobnice na graškem trgu od strani mešetarjev, je nasvetoval graški mestni svet namestniki, naj vpelje za vsjo živino, ki pride na graški trg, poleg živinskih potnih listov še posebne izkaznice, na katerih mora občinski urad potrditi težo in svoto, za katero je kmet živinice prodal. Na ta način bi prekupei ne mogli več na graških sejnih spekulativno dražiti živine.

* **Maribor.** Gostilno v Narodnem domu prevzame s 1. majem g. Gjuró pl. Valjak iz Trsta. Glej današnji oglas!

* **Maribor.** Umril je višji živinozdravnik pri c. kr. okrajnem glavarstvu Alojzij König v 41. letu svoje starosti.

* **Maribor.** V spomin obletnice poljske vstaje leta 1794 se bo vršila v Mariboru dne 1. in 2. maja primerna slavnost. Dne 1. maja, ob 10. uri popoldne, bo v cerkvi Matere Milosti služba božja s poljskim petjem in pridigo. Dne 2. maja, ob 3. uri popoldne, pa se vrši v hodniku Narodnega doma slavnost s petjem in razgovornim vspremem. Pri slavnosti sodelujejo Poljaki in Slovenci. Prebitek slavnosti je namenjen revnim poljskim otrokom izseljencev, ki se nahajajo v mariborskem okraju.

* **Sv. Križ pri Mariboru.** Grozovita vojska nam je vzela že tri vrle mladeniče, ki so žrtvovali svoje mlado življenje za cesarja in domovino: Simon Nerat, Janez Nerat in Jožef Čepe. Prav pridnega kmečkega fanta nam je pa neusmiljena smrt še sedaj doma pobrala, Vincenca Dobaj iz Sobra, p. d. Breznarovega Cenca. Tudi on bi bil moral na bojno polje, a ravno v začetku mobilizacije se ga je lotila huda vodenična bolezen, ki ga je mučila do sedaj. V bolnišnici v Mariboru, kamor je šel pred sedmimi dnevi zdravja iskat, je storila zdaj konec njegovemu nadevu tudi mukopolnemu življenju. Zapušča doma starega, silno žalujočega očeta, ki občuti bridko izgubo še tem bolj, ker ima še tri sinove v vojski in je torej celo sam na svojem razsežnem posestvu. Bog mu bodi v teh bridkosti tolažnik, rajnemu Cencu pa bogat plačnik!

* **St. Ilj v Slov. gor.** Naše Bralno društvo ima v nedeljo, dne 2. maja, popoldne po večernicah, svoj občni zbor. Naprošen je tudi govornik. Pridite vsi dobromisleči Senilčani ta dan v Slovenski Dom.

* **Sv. Jakob v Slov. goricah.** Umril je na legarju v Gradcu dne 17. aprila spoštovani mladenič Janez Kramer v 34. letu svoje starosti. Bil je štiri mesece v vojski, tam se je prehladil, prišel na Dunaj v bolnišnico, kjer je bil sedem tednov, nato je prišel v Gradec. Bil je še na Velikonočni ponedeljek doma. A kmalu nato je legel in ni več vstal. Bil je tudi dolgo let naročnik našega „Slovenskega Gospodarja.“ Naj v miru počiva!

* **Sv. Trojica v Slov. goricah.** Dne 26. aprila popoldne je pridrvela preko Slovenskih goric neviht, kakoršne smo navajeni le v vročem poletju. Koplili so se na nebu sivi oblaki, obetajoči nam nič dobrega. Iz oblakov pa je bobnelo zamolklo grmenje, ki je bilo za nas v teh resnih in bridkih časih trikrat hujše, kakor poprejšnja leta. Da, treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

* **Središče.** Slovensko katoliško izobraževalno društvo vabi v nedeljo, dne 2. maja, popoldne po večernicah, k prireditvi Dekliške Zveze v novo šolo v Središču. Na sporedu je govor in gledališka igra: „Dve materi.“ Čisti dohodki se razdele osirotelim domačinom v vojski padlih vojakov. Med odnosi se razprodajajo srečke Slovenske Straže. Pridite, krščanska ljubezen do bližnjega trka na usmiljena srca! Odprite srca, odprite roke!

* **Ptujski okraj.** Ker bodo bržkone kmalu pošiljali ujetnike v barake v Šternthalu, bi bilo potreb-

no, da se obr.ejo obč. ne dookr. glavarstva in namest. nje, da se ne bo za ujetnike potrebno žito in drugi živež morebiti v okraju rekviriral, ampak naj jim vojaška uprava dobiva hrano od drugod. Iz našega okraja se je že več, kakor je bilo prav, izvozilo živeža, da bo domače prebivalstvo morebit. še težko iz.

* **Ptuj.** Dobili smo poročilo, da je naš somišljenik, vrh član ptuškega Orla, Mihael Menoni iz Rogoznice, ki je služil kot vojak na severnem bojišču, prišel dne 21. marca v rusko ujetništvo.

* **Ptuj.** V Ptuj se baje prodaja modra galica za 3 K kilogram. Kje pa je tuka, maksimalni tarif, ki ga imajo meščani tako, pri rokah, kadar od kmeta kupujejo, pozabijo pa nanj, kadar kmet od njih kupuje?

* **Ptuj.** Na živinjska sejma dne 20. in 23. aprila se je prignalo 120 konj in 802 glav goveje živine. Na svinjski sejem dne 21. aprila pa so pripeljali 604 svinj. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dne 4. svinjski pa dne 5. maja.

* **Dravsko polje.** V hudi stiski so sedaj tisti mali posestniki, ki so po zadnjem popisovanju zrnja imeli majhno množino, n. pr. okrog 50 kg. Od oblasti določena mera seveda ni dovolj, da bi se preživeli, ter so svoje zrnje že porabili ali pa bodo kmalu, morda pa si sedaj ne morejo kupiti, ker jim župan ne sme dati dovoljenja, ker so imeli toliko žita, da bi moralo zaposlovanje do žetve, če bi ga porabili le od oblasti določeno mero, ki pa je seveda popolnoma nezadostna pri težkem delu in pomanj. nju še drugih živil.

* **Celje.** Vsled posredovanja dr. Korošca in dr. Verstovška bodo tudi letos dežela in okrajni zastopi v onih okrajih, kjer nastopijo rjavi hrošči, plačevali običajno nagrado za nabiranje. Z nabiranjem je treba nemudoma pričeti.

* **Celje.** V bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu je dne 23. aprila umrl uradnik južne železnice g. Roman Engele, star 46 let. Engele je bil delj časa nastavljen na celjskem kolodvoru.

* **Teharje.** Katoliško slovensko izobraževalno društvo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 2. majnika, popoldne po večernicah, v kaplaniji. Na sporedu so poročila odbora in petje novega moškega zbora ter volitev novega društvenega odbora. — Odbor.

* **Remšnik.** Ravna je se po Gospodovem opominu: Vedno je treba moliti in ne prenehati, smo drugo nedeljo po Veliki noči vnovič napravili vojno procesijo in sicer na 4½ ure oddaljeno božjo pot k Sv. Mariji v Puščavo. Ob štirih zjutraj smo se zbrali v domači župni cerkvi in smo nato odšli pod vodstvom č. g. kaplana Jožefa Vrečko skozi Brezno, kjer se je nam pridružilo veliko ljudi. Med potjo v Sv. Ožbaltu so se pridruževali vedno novi romarji. V St. Ožbaltu smo bili pri sv. maši, nakar so se nam pridružili še Ožbalčani, ki jih je vodil njih župnik vlč. g. Lorenčič. Med molitvami in petjem smo dospeli v prekrasno romarsko cerkev v Puščavi, kjer je č. g. kaplan Vrečko v globoko v srce segajočem in prepričevalnem cerkvenem govoru pokazal, kako se smemo in moramo zatekati z neomejenim zaupanjem k Jezusu in k Mariji za časa vojske, lakote in bolezni. Nato je bila sv. maša. Z globokimi utisi in z velikim zaupanjem v božjo pomoč smo odšli na svoj dom.

* **Molitve za mir.** ki se po zapovedi sv. Očeta, oziroma prečastitega kn.-šk. ordinarijata, naj opravljajo letos posebno pri majniški pobožnosti, oztroma tudi pozneje, dokler se bo trajala sedanja vojska, se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru na jako priročnih listekih. Štane pa 100 komadov s poštnino vred 60 v. Denar se pošlje najbolje naprej.

* **P. n. župane opozarjamo,** da se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru: Prošnje za dovoljenje klanja, oziroma prodaje govodi in prasice, kakor tudi Potrdila o podelitvi dovoljenja za klanja telet.

* **Najden zaklad** tvori današnja priloga „Srečkovega zastopstva“ v Ljubljani za marsikoga, ki se bode odzval v istej se nahajajočem vabilu sreče. Sreča se biva na svetu in je naklonjena vsem, ki zaupajo in verujejo vanjo. Ko torej danes vsakemu ponuja svojo roko, naj se ji nihče ne odtegne!

Zadnja poročila došla v četrtek, 29. aprila.

Preki sod. Kakor izvemo, se bo danes razglasil po celi Avstriji preki sod! Ravnajte se strogo po njegovih določilih.

Duhovniške vesti. Č. g. župnik Alojzij Čizek je danes odpotoval kot divizijski župnik na severno bojišče.

Župnik Muršič oproščen. Včeraj, dne 28. t. m. se je vršila pred vojaškim sodiščem v Mariboru glavna obravnava proti č. g. župniku framskememu, Fr. Muršiču. G. župnik je bil oproščen.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 29. aprila.

Avstrijski generalni štab uradno razglša: Splošni položaj je nespremenjen.

V Karpatih kakor na Rusko-Poljskem na posameznih krajih srđiti artilerijski boji. Naša artilerija je z dobro zadetim strelom zažgala dve ruski zalogi streliva. Ponovne nočne napade na izhodni strani Ostrega Vrha smo odbili.

V južnoizhodni Galiciji in v Bukovini nikakor posebnih dogodkov.

Avstrijski podmorski čoln potopil francosko bojno ladjo.

Drzen in hraber čin je zopet izvršila avstrijska vojna mornarica: V torek, dne 27. aprila, je v Jonskem morju (med Jadranskim in Sredozemskim morjem) potopil avstrijski podmorski čoln francosko vojno ladjo. (Kratko uradno poročilo o tem dogodku se glasi:

Dunaj, 28. aprila.

Avstrijsko mornariško poveljstvo razglša: Podmorski čoln „U 5“, kateremu je poveljeval hinijski poročnik Jurij vitez pl. Trapp, je v Jonskem morju sprožil proti francoski oklopni križarki „Leon Gambetta“ torpedo in jo potopil.

Podrobnosti.

Napad avstrijskega podmorskega čolna se je izvršil 20 milj od italijanske obali blizu rta Santa Maria di Leuca. Podmorski čoln je dne 26. aprila odplul iz Kotorja, ki je oddaljen 150 milj od Sante Marije. Morje je bilo viharno in gosta megla je ležala na morskii gladini. Avstrijci so izvedeli, da kroziijo tri sovražne ladje ob vhodu v Adrijo. Podmorski čoln „U 5“ je celo noč od 26. na 27. aprila iskal sovražnika. Zjutraj okrog ½2. ure je naletel na francosko oklopno križarko „Leon Gambetta“ in sprožil proti njej svoj torpedo tako srečno, da se je ladja potopila tekom deset minut. Novejša poročila pravijo, da je „U 5“ sprožil proti francoski oklopnici celo dva torpeda. Ko se je ladja napolnila z vodo, je zavozila na sipino in se potopila. Na francoski ladji je bilo 720 mornarjev, ki so ob času napača večinoma vsi spali. Do sedaj so italijanski parniki in čolni, ki so prihitali Francozom na pomoč, rešili 136 mornarjev. — „Leon Gambetta“ je bil dolg 147 metrov in je bil oborožen z 44 topovi. Na podmorskem čolnu „U 5“ se je nahajalo samo 14 mož.

* **Vsi naročniki,** ki so se kaj na dolgu za „Slovenskega Gospodarja“, imajo danes na ovitku rudeč križ, v listu pa bodo našli položnico, s katero bodo lahko plačali naročnino. Kdor tekom enega tedna ne bo poslal naročnine, ne bo več dobil lista. Ako je kdo zadnjih pet ali šest dni poslal naročnino, se bo najbrž tudi našel rudeč križ na ovitku in položnico v listu. Zaradi tega se naj ne huduje, ker so priprave za razpošiljanje lista že vedno pet dni poprej izvršene, zato se rudeči križi ne morejo več izbrisati, ako denar se le zadnji trenutek pride.

Listnica uredništva.

Sv. Lovrenc v Slov. gor.: Pismo Vašega sina Alojzija smo že pred kratkim priobčili. Imamo toliko pisem na razpolago, da nam nikakor ne kaže, eno in isto besedilo dvakrat priobčevati. Pošljite raje kaj novejšega. — Maribor, Slov. Bistrica in drugi: Se enkrat povdarjamo, da zaradi pomankanja prostora pesmi ne moremo priobčevati. — Dramlje: Tožljivo! Ali imate dokaze? Pozdrave! — Pisma z bojišča: Pošiljatelj pisem z bojišča prosimo, da pri vsakem pismu navedejo tudi natančno ime vojaka, odkod je doma, pri katerem polku je služil itd.

Posojilnica v Slatini

reg. zadruga z neom. zavezo
vabi svoje člane na

redni letni občni zbor

v nedeljo, dne 9. maja 1915, popoldne ob 3. uri, v Društvenem domu pri Sv. Križu.

DNEVNI RED:

1. Branje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1914.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob tem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih udov.

Narodstvo

Cepijeno trsie

pošip, laški rizling, burgundec, rulender, veltliner, dišeči praminac, silvanec, muškata, kavčina, ranfol, sladkaminka, izabela. — cepijene na podlagi Riparia-Montikolo, Rupestris Solonis, Berlandieri, Riparia-Teleki je najboljša za apne zemljo. — Več tisoč korenjakov te vrste. Cena zaradi vojaških razmer zelo nizka in sicer: Cepljenih 100 komadov 10 K. Korenjaki 10 komadov 2 kroni. Kupci se naj blagov. olojijo oglašiti, do 1er je kaj v zalogi. J. Vrhnjak, Breg. Ptuj. 267

Kdor potrebuje

cepijeno trsie

naj se oglasi pri Francu Trobentar v Bresternici pri Mariboru št. 28. Cena 10 vin. komad. 256

Hiša 5 minut od mestne meje, enonadstropna, novozidana, s lepim vrtom, se pod ugodnimi pogoji proda ali pa se zamena za kako primerno posestvo na deželi. Naslov: Alojzija Selinšek, Pfarrhofgasse 7, Maribor. 261

Kupujem

ovčjo volno, kožo ovac in jagnjet, kakor tudi vsakovrstne druge kože po najboljših cenah. K. Gränitz, Maribor, Gosposka ul. 7. 239

Mlajši

krojaški pomočnik

kakor tudi 252

šivilje za šivanje plajt etc. se takoj sprejmejo v tovarni Thondorf pri Gradcu, p. Liebenau.

Sedlarji in čevljarski pomočniki

se sprejmejo v delavnico, kjer se razni predmeti prevlečejo z usnjem. Tovarna Thondorf, p. Liebenau pri Gradcu. 253

Potrebujem zdravega, čvrstega

učenca za trgovino z mešaninim blagom, dobrih, poštenih starišev. Anton Kobi, Oplotnica pri Konjicah. 251

Zahtevajte

gratis in franko
moj glavni cenik
s 4000 slikami ur,
zlatine in srebr-
nine, godbenih, je-
klenih, usnatih,
gospodarskih in
toiletnih predme-
tov, orožja etc. Prva tovarna
ur Hans Konrad, c.kr. dvorni
dobavitelj v Mostu (Brux)
št. 900 (Oesko). Nikelnaste
Reškopf-ure K 3-90, 4-20,
5—, srebrne ure K 8-40,
ziblaste budilke K 2-90,
dvojevo budilke s zvončkom
K 4.— Pošilja po povzetju.
Noben risiko. — Zamenjava
dovoljena ali denar nazaj.
I-84.

Lepa še skoro novozidana hiša

z nekaj njiv in travnikov se
takoj po ceni proda. Hiša stoji
ob državni cesti, nekaj minut od
cerkve, blizu železnice in je v
najboljšem stanu. Pripravna je
kakor naloga za penzioniste ali
obrtnike. Več pri Hranilnici in
posojilnici v Št. Pju v Slov. gor.

Majar in viničar

se takoj sprejme. Vpraša se pri
Ivan Grubič-u, Maribor, Tegot-
hofova ulica 11, (v trgovini). 276

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsako-
mur, ki postane naš naročnik.
Brezplačna pojasnila pošilja:
Srečkovno zastopstvo št. 15,
Ljubljana. 154

učenec

prednost imajo tisti,
kateri zaradi vojske
ne morejo uka nadaljevati, pri
Jožef Steiner ju, sedlar - jermenar
v Zalcu. 243

učenca

iz poštene hiše z dobrimi spriče-
vali in z boljšo naobrazbo.
Sprejme se pridno, pošteno, zdravo,
šole prosto, 14 let staro dekletu za
učenko v malo trgovino z
mešanim blagom z
malim posestvom. Prednost ima
sirota brez starišev z dežele.
Naslov: Kaindorf št. 48, p. Lipnica,
(Srednje Štajersko). 271

KAVA kg K 250

fina K 3-20, 5 kg franko, izborna
mešanica, dober aroma, Handels-
büro XIV, Jos. Strecker, Wolfs-
berg, Koroško. 269

Trgovski učenec

z dobrim šolskim spričevalom, se
takoj sprejme v trgovino A. Pinter-ja
v Slov. Bistrici. Obiskovati mora
tukaj tudi trgovsko šolo. 268

Slovenci pozor! Dvonadstropna hiša

z majhnim vrtičem v sredi mesta
in blizu frančiškanske cerkve z
7 stanovanji, se pod ugodnimi po-
goji proda. Več pove upravnistvo
pod št. 432.

Učenec

se takoj sprejme v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Zahteva se dva razreda gimnazije, realke ali učite-
ljišča, ali pa tri razrede meščanske šole.

Škropilnico

najboljšo vinogradno od Jesserniga
si lahko vsakdo naroči tudi na
obroke pri Zinauer & Co., Sv. Jakob
v Slov. gor. Posebno v letošnjem
letu bode vsled pomanjkanja vitri-
jola in delavnih moči jako pripo-
ročljivo, da ima vsak svojo škro-
pilnico. Ceniki zastoj. 297

Cepljeno trsje na prodaj

Burgundec beli, beli
ranfol, zlahtnina bela
in rudeča in trunta, laški rizling
na podlagi Rip. Portalis. Cena je
L vrsta 100 kom. 7 kron. Oglasiti
se je pri Francu Muršič, posestnik
in trtnar v Senčaku, pošta Juršinci
pri Ptuj. 299

Mladenič

star 23 let, po-
polnoma vojašči-
ne prost, išče službe. Najraje za
pismonošo ali kaj primernega.
Službo lahko takoj nastopi. Po-
nudbe na naslov: Josip Frenetič,
Landol št. 33, pošta Hrašče pri
Postojni, Notranjsko. 294

Kolarski pomočniki

dobijo stalno službo. Eventuelno
tudi hrano in stanovanje v hiši.
Wagenbauerei Rath, Gradec, Kal-
variengärtel 1. 285

Dekle

se da na hrano na
deželo, ali pa se da kaki
dobri družini za svoje.
Natančneje pove iz pri-
jaznosti J. Kogler, Gradec,
Hartigasse 2. 287

Trgovski učenec

poštenih starišev se sprejme v tr-
govini mešanega blaga. Več se
izve pri trg. J. Traun, Ptujška
gora. 292

Prodajalka

izurjena v trgovini mešane stroke,
žel službe v kako majhno trgo-
vino na deželi. Nastopi lahko
takoj. Naslov se izve v uprav-
ništvu tega lista. 286

Posestvo

z vrelcem kisle vode
in gostilno se proda.
Naslov na upravnistvo „Slov.
Gosp.“ pod 50.000 — 282.

Tesarje in mizarje

proti dobri plači sprejme za stavbo
barak v Šternthalu in Lebringu
Julij Glaser, stavbenik, Maribor,
Mellinghof. 301

Suhe gobe

(Herrenpilze) kupujemo. Cenjene
ponudbe z navedenjem cene za
1 kg in z vzorcem brez vrednosti
na naslov: Vydova tovarna živil
Praga VIII (na Češkem). 264

Na prodaj hiša.

2 sobi, kuhinja, klet, vodnjak
pred hišo in vrt, hlev za prašiče
in kravo, vse pod eno streho, tr-
pežno narejeno. Cena 8200 kron.
20 minut od Celja. Ostrožno 59,
p. Celje. 263

Volno

ovčje, oprano in neoprano kupim
vsako množino po najvišji ceni
proti takojšnjem plačilu ter plačam
vožnjo sam. Veletrgovina
R. Siermecki
Celje št. 17 (Štajersko.)

Kupim žimnico z žirno vlogo.

Janez Potočnik vlg. Bačovnik, Bele
vode, p. Šoštanj. 293

Loterijske številke.

Trst, dne 21. aprila 1915: 57, 25, 39, 11, 13.
Dunaj, dne 24. aprila 1915: 69, 40, 16, 10, 88.

Udani v bržjo previšnost, naznanjamo z
žal s'nim srcem vsem sorodn kom, prijateljem
in znancem, da je naš predragi sin, brat in
svak
Ivan Meško
po kratki mučni bolezn umrl v epidemijski
bojnišnici v mestu Egerjes na Ogrskem. Dal
je svoje mlado življenje za domovino in ce-
sarja. Sv. maše zadušnica so se brle v do-
maci velikonedeljski cerkvi. Bil je tudi ud
Marijine družbe. Priporočamo predragega
umrlega v blag spomin in pobožno molitev.
Trgovišča pri Veliki Nedelji, 23. aprila 1915
289 Žalujoči ostali.

Prva slovenska razpošiljalna svetovno-znanih srebrno jeklenih

kos znamka dvojni
»Orel« z mečem,
katere so iz najboljšega in najvlačnejšega jekla,
lahke, na las tanko izdelane, najlepše izpejane in
za vsak kraj rabljive.

Za vsak komad se garantira.
Pri naročilu 10 kom. se doda 1 komad
zastonj. 291

KMETOVALCI! ogibajte se manjvrednega židov-
skega blaga.
Zahtevajte cenik.
Edina zaloga: Ad. Geiss-a nasl. Viktor Pilih,
Zalec v Savinski dolini. 288

Vabilo

na
redni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Polzeli
reg. zadruga z neom. zavezo
ki se bo vršil v nedeljo, dne 9. maja 1915, ob 9. uri do-
poldne v posojilničnih prostorih.
DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1914.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen,
vrši se ured pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu
drug občni zbor, ki veljavno sklepa pri vsakem številu navzočih
zadružnikov. 300
Polzela, dne 26. aprila 1915. Načelstvo.

VABILO na

redni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Svečini
reg. zadruga z neom. zavezo
ki se bo vršil dne 2. majnika 1915 ob pol 4. uri popoldne v hranil-
ničnem prostoru na Plavcu, št. 7.
DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobritev zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1914.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Poročilo o izvršeni reviziji.
7. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti vrši se pol ure pozneje drugi občni
zbor z istim dnevnim redom, ki brezpogojno veljavno sklepa. 281
Načelstvo.

NAZNANILO.

Podpisani si usoja slavnemu občinstvu mesta in okolice uljudno na-
znaniti, da je prevzel s 1. majnikom 1915 restavracijo
Narodni dom v Mariboru.
Njegovo mnogoletno službovanje v prvovrstnih enakih podjetjih jamči
za izborna jedila, pijačo in natančno postrežbo, ter se s tem najtopleje pri-
poroča in prosi za mnogoštevilni obisk. 298

Z velespoštovanjem
Gjuro in Berta pl. Valiak.

Vsak svoj mlinar.
S poleg stoječim ročnim mlinom
lahko zamelje vsakdo doma svoje
zrnje, kakor koruzo, ječmen, žito,
oves. Mlin je jako trpežen in stane
samo 20 K; plača se lahko tudi
v 4 enakih mesečnih obrokih.
Naročila sprejema Teodor Zdarski
v Mariboru ali Zinauer & Co. Sv.
Jakob v Slov. gor. 296

Knjigarna, umetnine in muzikalije.
Goričar & Leskovšek
Celje
trgovina s papirjem, pisalnimi
in risalnimi potrebščinami na
debelo in drobno, priporoča:
trgovcem in preprodajalcem
velikansko izbero dopisnic
XX po raznih cenah. XX
Za gostilničarje:
Papirnat servijete vsled
novih predpisov namestnije v
Gradcu po zelo nizkih cenah.

Pozor kmetovalci!
Preskrbite si pravečane, posebne podaj v vojskarni
deu, jamača, znanostjiva in kaljiva semena, n. pr.:
domaćo, nemško (Lucerna), kamaito detelje, trave,
pose rumene in rudečo, sploh vse poljaka, kakor
tudi vrtna in ovčična semena od znane in odlične
vane tvrdke Mauthner, ki se dobivajo pri
demači tvrdki
L. RAVNIKAR :-: CELJE
Trgovina s špecerijskim blagom, z barvani in dežel-
nimi pridočki ter zaloga vseh vrst mlačnih vod.
Solidna in točna postrežba.

Vabilo
na
redni občni zbor
Okrajne posojilnice v Ormožu
kateri se bo vršil v sredo, dne 12. majnika,
ob 10. uri popoldne, v prostorih Okrajne posojil-
nice.
DNEVNI RED:

1. Poročilo o izvršeni reviziji.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva o letnem računu.
4. Odobritev letnega računa.
5. Sklepanje o porabi čistega dobička.
6. Volitev načelstva.
7. Volitev nadzorstva.
8. Razni predlogi.

Pripomba: Ako bi ob zgoraj določeni uri ne
prišlo zadostno število zadružnikov, da bi bil občni
zbor sklepčen, se vrši ob 2. uri popoldne v smislu §
32 pravil drugi občni zbor, ki je sklepčen pri vsa-
kem številu članov. 290

Načelstvo.

Tvrška
Milan Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve.

Naznanjam, da v moji trgovini dobivate zanesljivo kaljiva semena za polje in vrte po solidni ceni. Posebno priporočam od predenca očiščeno:

- Domače ali konjsko deteljno seme, potem Lucerner ali nemška, Inkarnat za enkrat kositi, Esparsef, takozvana večna detelja, Travnino seme za mokre in suhe travnike, Korenjevo seme, Runkelnovo repo, rudečo dolgovato, rumeno dolgo in okroglovato, Svinjsko salato.

Vseh vrst semena za vrte, kakor tudi rafijo in žvepile za vinograde.

Obilnega obiska pričakujoč biležim z velespoštovanjem

tvrdka M. Hočevar Celje
Glavni trg št. 10, tik farne cerkve
trgovina špecerijskega blaga.

Proti NALEZENJU

se moramo sedaj varovati tem bolj, ker sedaj nalezljive bolezni, na primer: škrlatinka, ošpice, koze, kofera, tifus nastopajo s zvišano močjo, zato

rabite

povsod, kjer se pojavijo take bolezni, desinfekcijsko sredstvo, ki ga morajo imeti pri vsaki hiši. Najpriljubljenejše razkužilo sedanjosti je nesporno

LYSOFORM

ki se brez vonja, nestrupen in ceno dobi v vsaki lekarni in drogeriji po 80 vin. Učinek Lysoforma je točen in zanesljiv, zato ga zdravniki priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za izmivanje ran, oteklin, za antiseptične obveze in za irigacijo.

Lysoformovo milo

je voljno toaletno milo, ki obsega 1% Lysoforma in učinkuje antiseptično in se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo. Dela kožo mehko in voljno. Rabili boste zato zanaprej to izvrstno milo, samo navidez drago, v rabi pa jako varčno, ker milo dolgo traja. Komad stane 1 K 20 vin.

Lysoform s poprovo meto

je močno antiseptična usna voda, ki takoj in zanesljivo odstrani duh iz ust ter zobe beli in konservira. Tudi pri kataritu v vratu, kašlju in nahodu ga po zdravniški odredbi lahko rabite za grganje. Nekaj kapljic zadostuje za kozarcu vode. Originalna steklenica stane 1 krone 60 vinarjev.

Zanimivo knjigo z naslovom „Zdravje in desinfekcija“ pošlje na željo gratis in franko kemik HUBMANN, Dunaj, XX., Petraschgasse 4.

Orožje in kolesa

na obroke. Posamezni deli najceneje. Ilustrov

seniki zastoj. F. Dušek, tovarna orožja, koles in šivalnih strojev. Opetne na drž. žel. št. 2121. 1398 Češko.

! KAVA !

50% cenejša:

Amerikanska štedilna kava, velearomatična, izdatna in štedilna. 5 kg poskusna vreča 10 K franko po povzetju. Pol kilograma veloprime najfinjši čaj 2 K oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Galanta 496, Ogrsko. 278

Narodna trgovina Alojz Brenčič v PTUJU

priporoča za spomlad in leto lepo izbrto štofov in volne za moške in ženske obleke kakor tudi vsakovrstnega platna za živотно in posteljno perilo. Nadalje nudi gotovo perilo, potem hlače, predpasnike, kravate, ovratnike, zavratnice, odeje, dežnike, prepruge, različne rute ter vobče vse, kar spada v to stroko. Priporoča se Alojziji Brenčič v Ptuj.

Za spomlad

priporoča domača in narodna trgovina

Franc Lenart v PTUJU

večinoma razno novodošlo blago za obleke. Ker se vrši najbrž letos sv. birma opozarjam cenj. botere in botre že saprej, da preskrbijo svojim birnancem lepo obleko, ki pa se dobi primeroma današnjim razmeram po ugodnih cenah istotako pri Francu Lenart v Ptuj.

Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem. Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni. 192

Seme štajerske detelje

rudeče detelje, debelozrnato, zajamčeno prosto žide, se prodaja vsaka množina od 5 kg naprej in se franko pošilja na vsako pošto proti povzetju po 2 K 20 v 1 kg. Tvrška bratje Reitter, Slov. Gradec. 206

Pozor!

Predno si nakupite vaše potrebščine, naročite vzorce in cenik z več tisoč slikami, da se pripravite o nizkih cenah in dobrem blagu

Prve gorenjske razpošiljalnice IVAN SAVNIK, KRANJ št. 150.

Cenik zastoj, vzorci poštine prosto. — Prepiranje ne škoduje nikdar!

Kjer so želođci slabi, Tam vedno smrt preži, Kjer

je v rabi, Pa še bolnikov ni.

Le tam bolehajo vsak dan, Kjer „FLORIAN“ je še neznan.

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od Rastlinske destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Edino zastopstvo in glavna zaloga za Avstro-Ogrsko od armadnih in železničarskih Roskoi ur 5L

jamstvo 3 leta.

Po 14 dnevni poskusni

se lahko vsaka ura proti popolni sveti sagat zamenja, torej ni nobene razlike, ampak se lahko vsak sam prepriča o tak izjemnih urah. Prednosti teh ur: Prava železničarska Roskoi ura se je, ne dolgo tega, nalašč za železničarje in štrapsne službe z novo konstruirano mehko, dobila precizijaki tek, posebno mehak oni, kolesje se vsi vrti v kamenu. Ura teče 32 ur in ide točno na pol minuta, če tudi ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je varovana proti preveliki napetosti perena, obloče je iz čistega nikla ter je varovano še z enim plaščem za varstvo zoper prah ter se vsi pokrovi strogo in natančno zapirajo. Po dobri preiskavi se se te ure rabi za vse cene in vendar debrega teka uradno uporabiti pri armadi in različnih železničarjih. Proste! Vas torej, da te ure ne zamenjate s dragimi aličnimi urami, ki se dobijo v trgovinah. — Vsek si naj brez nevarnosti, da bi trpel kakšne škode, naroči svojo ceno ura. — Velik cenik popolnoma zastonj.

A. RIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8, največja tovarniška zaloga ur, srebrnine in zlatinske, razpošilja v vse dežele. — Specialist za boljše ura.

Manufakturno trgovino J. FAULAND v Ptuj se najbolj priporoča.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloga do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.